

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser</i>	
	BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER	
	Rådet	
2007/C 300/01	Rådets resolution af 15. november 2007 om uddannelse og erhvervsuddannelse som hoveddrivkraft for Lissabon-strategien	1
	II <i>Meddelelser</i>	
	MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER	
	Kommissionen	
2007/C 300/02	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.4817 — Aviva Italia Holding SpA/Banco Popolare Soc. Coop./Novara Assicura SpA) ⁽¹⁾	3
2007/C 300/03	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.4946 — Goldman Sachs/Sintonia SpA/Sintonia) ⁽¹⁾	3
2007/C 300/04	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.4947 — Vodafone/Tele2 Italy/Tele2 Spain) ⁽¹⁾	4
2007/C 300/05	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.4581 — Imperial Tobacco/Altadis) ⁽¹⁾	4
2007/C 300/06	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.4122 — Burda/Hachette/JV) ⁽¹⁾	5

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

Rådet

2007/C 300/07	Konklusioner vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 15. november 2007, om forbedring af læreruddannelsens kvalitet	6
---------------	--	---

Kommissionen

2007/C 300/08	Euroens vekselkurs	10
---------------	--------------------------	----

OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE

2007/C 300/09	Medlemsstaternes oplysninger om statsstøtte, der ydes i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1857/2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion af landbrugsprodukter og om ændring af forordning (EF) nr. 70/2001	11
2007/C 300/10	Meddelelse fra Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materiel og sikringsystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære ⁽¹⁾	14
2007/C 300/11	Medlemsstaternes oplysninger om statsstøtte, der ydes i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1857/2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion af landbrugsprodukter og om ændring af forordning (EF) nr. 70/2001	16

V Udtalelser

ADMINISTRATIVE PROCEDURER

De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor (EPSO)

2007/C 300/12	Meddelelse om almindelige udvælgelsesprøver OHIM/AD/01-02/07 og OHIM/AST/01-02/07	21
---------------	---	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

PROCEDURER I TILKNYTNING TIL GENNEMFØRELSEN AF KONKURRENCEPOLITIKKEN

Kommissionen

2007/C 300/13	Statsstøtte — Polen — Statsstøttesag C 34/07 (ex N 93/06) — Indførelse af en tonnageskatteordning for søtransportsektoren — Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2 ⁽¹⁾	22
2007/C 300/14	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.4974 — Gores Group/Sagem Communications) — Behandles eventuelt efter den forenklede procedure ⁽¹⁾	37

ØVRIGE RETSAKTER

Kommissionen

2007/C 300/15	Offentliggørelse af en registreringsansøgning i henhold til artikel 6, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer	38
---------------	--	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

RÅDET

RÅDETS RESOLUTION

af 15. november 2007

om uddannelse og erhvervsuddannelse som hoveddrivkraft for Lissabon-strategien

(2007/C 300/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

vedtaget for perioden 2005-2008, hvori der opfordres til at udvide investeringen i menneskelig kapital og tilpasse uddannelsessystemerne til nye kompetencekrav ⁽⁴⁾

SOM HENVISER TIL:

- 1) det strategiske mål for Den Europæiske Union som fastsat på Det Europæiske Råds møde i Lissabon i marts 2000 ⁽¹⁾, nemlig »at blive den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden, en økonomi, der kan skabe en holdbar økonomisk vækst med flere og bedre job og større social samhørighed«, og Det Europæiske Råds specifikke mandat til Rådet (uddannelse) til »mere overordnet at overveje de konkrete fremtidige mål for uddannelsessystemerne, idet der skal fokuseres på fælles problemer og prioriteter, samtidig med at den nationale mangfoldighed respekteres«
- 2) de fælles mål i det detaljerede arbejdsprogram, vedtaget af Det Europæiske Råd i Barcelona i marts 2002 ⁽²⁾, for opfølgning af uddannelsessystemernes mål i Europa (2010-arbejdsprogrammet for uddannelse og erhvervsuddannelse) samt udviklingen af den åbne koordinationsmetode, som åbnede for yderligere samarbejdsperspektiver inden for EU på området uddannelse og erhvervsuddannelse
- 3) Rådets resolution af 27. juni 2002 om livslang læring, der opfordrede medlemsstaterne til at fremme livslang læring for alle ved at udvikle og gennemføre samlede og sammenhængende strategier for livslang læring ⁽³⁾
- 4) midtvejsevalueringen af Lissabon-strategien, der blev foretaget af Det Europæiske Råd på forårsmødet i 2005, og især de integrerede retningslinjer, der efterfølgende blev
- 5) konklusionerne vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 14. november 2006 om effektivitet og lige muligheder inden for uddannelse og erhvervsuddannelse, hvori det understreges, at udvikling af effektive uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer af høj kvalitet og med lige muligheder bidrager væsentligt til at nedbringe risikoen for arbejdsløshed, social udstødelse og spildt menneskeligt potentiale i en moderne videnbaseret økonomi ⁽⁵⁾
- 6) konklusionerne fra Det Europæiske Råds forårsmøde i 2007 ⁽⁶⁾, der understregede, at uddannelse og erhvervsuddannelse er en forudsætning for et tilfredsstillende samspil mellem vidensamfundets tre elementer (uddannelse — forskning — innovation) og spiller en central rolle med hensyn til at fremme vækst og beskæftigelse.

SOM NOTERER SIG Kommissionens nylige meddelelse ⁽⁷⁾ med en vurdering af de første tre år af den reviderede Lissabon-strategi, der sigter mod øget vækst, konkurrenceevne og innovation, og som skitserer nogle hovedudfordringer for fremtiden.

⁽⁴⁾ Rådets henstilling 2005/601/EF om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker (2005-2008) og Rådets beslutning 2005/600/EF om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker.

⁽⁵⁾ EUT C 298 af 8.12.2006, s. 3.

⁽⁶⁾ Dok. 7224/07, punkt 15.

⁽⁷⁾ KOM(2007) 581 endelig — Meddelelse fra Kommissionen om Europas interesse: at opnå fremgang i globaliseringens tidsalder.

⁽¹⁾ SN 100/1/00 REV 1.

⁽²⁾ EFT C 142 af 14.6.2002, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 163 af 9.7.2002, s. 1.

SOM HAR TIL HENSIGT at sikre, at det anerkendes fuldt ud, at uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på livslang læring spiller en uundværlig rolle i Lissabon-strategien, og bidrage til de kommende forslag om den næste cyklus i Lissabon-strategien samt knytte stærkere gensidige forbindelser mellem den nye cyklus og det dermed forbundne 2010-arbejdsprogram for uddannelse og erhvervsuddannelse.

SOM ENDVIDERE HAR TIL HENSIGT at fremhæve det øgede bidrag fra uddannelse og erhvervsuddannelse, ikke kun til Lissabon-målene for vækst og beskæftigelse, men også til håndteringen af andre udfordringer, som Europas samfund står over for, f.eks. stigende globalisering, demografiske tendenser under udvikling og migration, teknologiske fremskridt, klimaændringer og bæredygtig udvikling.

UNDERSTREGER:

- 1) at uddannelse og erhvervsuddannelse, der er et af videnssamfundets tre elementer, har afgørende betydning for at skabe forskning og innovation med det brede grundlag af færdigheder og kreativitet, som disse kræver. De er den hjørnesteen, som Europas fremtidige vækst og borgernes trivsel afhænger af
- 2) at gennemførelsen af omfattende og sammenhængende strategier for livslang læring bør opfylde målene om effektivitet og lige muligheder og samtidig fremme topkvalitet, innovation og kreativitet. Uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer bør ikke blot skabe grundlaget for bedre økonomisk konkurrenceevne og den enkelte beskæftigelsesegnethed, men også sikre stærkere social sammenhængskraft, bæredygtig udvikling, personlig udvikling og borgernes mere aktive deltagelse i samfundet
- 3) at ved at fremme undervisning i den tidligste barndom, tilskynde til erhvervelse af nøglekompetencer, gøre erhvervsuddannelse mere attraktiv, udvikle livslang vejledning, øge adgangen til og fremme topkvalitet inden for de videregående uddannelser, udbygge voksenuddannelse samt forbedre kvaliteten af læreruddannelsen, kan det effektivt sikres, at alle borgere er bedre kvalificerede og dermed bedre i stand til både at deltage aktivt i den sociale og økonomiske udvikling
- 4) at i betragtning af de studerendes stadig mere forskelligartede baggrund er uddannelse og erhvervsuddannelse et vigtigt middel til integrering i de europæiske økonomier og samfund og til fremme af interkulturel dialog
- 5) at rammebetingelserne for livslang læring kan forbedres ved at tilskynde til udvikling af læringsorganisationer og -partnerskaber, der involverer interessenter og arbejdsgivere, og ved at udvikle infrastrukturen for e-læring, for indkreds-

ning af færdighedsbehov, validering af læringsudbyttet og livslang vejledning samt ved at undersøge mulighederne for nye finansieringsordninger.

OPFORDRER DERFOR MEDLEMSSTATERNES OG KOMMISSIONENS TIL inden for deres respektive kompetenceområder:

- 1) at understrege betydningen af uddannelse og erhvervsuddannelse i den overordnede Lissabon-strategi, især ved i konkurrencedelen af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse at fremhæve deres afgørende rolle inden for videnssamfundets tre elementer sammen med forskning og innovation, og ved i beskæftigelsesdelen af retningslinjerne at understrege, at livslang læring er af grundlæggende betydning for, at Europas borgere kan få succes og bidrage fuldt ud til den videnbaserede økonomi, og for at sikre, at alle grupper, også de, der er udstødelsestruede, kan udvikle de kundskaber, færdigheder og kompetencer, der er nødvendige i den henseende
- 2) at fremhæve det bidrag, som uddannelse og erhvervsuddannelse yder, ikke blot til at fremme beskæftigelse, konkurrenceevne og innovation, men også til at befordre social samhørighed, aktivt borgerskab og personlig udvikling og tackle de andre udfordringer, som de europæiske samfund i øjeblikket står over for
- 3) at sikre, at uddannelses- og erhvervsuddannelsespolitikkerne harmonerer med politikker på andre områder som f.eks. forskning, iværksætterinitiativer og innovation, informations-samfund, beskæftigelse, sociale anliggender, ungdom, kultur, sundhed, migration og eksterne forbindelser, at styrke samarbejdet mellem Rådet (uddannelse) og andre rådssammensætninger og at overveje, hvordan der kan tages større hensyn til interessenternes synspunkter
- 4) at styrke den strategiske rolle, som Rådet (uddannelse) kan spille i den åbne koordinationsmetode på uddannelses- og erhvervsuddannelsesområdet, navnlig ved at udnytte resultaterne ved udformningen af politikker på europæisk og nationalt plan og ved at udvikle et solidt vidensgrundlag for uddannelses- og erhvervsuddannelsespolitikken
- 5) at sikre en klar forbindelse mellem arbejdsprogrammet for uddannelse og erhvervsuddannelse og Lissabon-strategiens integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse, og samtidig forbedre tilrettelæggelsen af det fælles arbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område samt — for så vidt angår arbejdsprogrammet efter 2010 — fortsætte overvejelserne om programmets vigtigste prioriteter og om hvorledes der kan udvikles en mere integreret tilgang til uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på livslang læring.

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG
ORGANER

KOMMISSIONEN

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion**(Sag COMP/M.4817 — Aviva Italia Holding SpA/Banco Popolare Soc. Coop./Novara Assicura SpA)****(EØS-relevant tekst)**

(2007/C 300/02)

Den 6. december 2007 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og at erklære den forenelig med fællesmarkedet. Denne beslutning er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på webstedet EUR-Lex under dokumentnummer 32007M4817. EUR-Lex giver online adgang til EU-retten (<http://eur-lex.europa.eu>).

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion**(Sag COMP/M.4946 — Goldman Sachs/Sintonia SpA/Sintonia)****(EØS-relevant tekst)**

(2007/C 300/03)

Den 5. december 2007 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og at erklære den forenelig med fællesmarkedet. Denne beslutning er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på webstedet EUR-Lex under dokumentnummer 32007M4946. EUR-Lex giver online adgang til EU-retten (<http://eur-lex.europa.eu>).

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag COMP/M.4947 — Vodafone/Tele2 Italy/Tele2 Spain)

(EØS-relevant tekst)

(2007/C 300/04)

Den 27. november 2007 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og at erklære den forenelig med fællesmarkedet. Denne beslutning er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på webstedet EUR-Lex under dokumentnummer 32007M4947. EUR-Lex giver online adgang til EU-retten (<http://eur-lex.europa.eu>).

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag COMP/M.4581 — Imperial Tobacco/Altadis)

(EØS-relevant tekst)

(2007/C 300/05)

Den 18. oktober 2007 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og at erklære den forenelig med fællesmarkedet. Denne beslutning er truffet efter artikel 6, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
  - i elektronisk form på webstedet EUR-Lex under dokumentnummer 32007M4581. EUR-Lex giver online adgang til EU-retten (<http://eur-lex.europa.eu>).
-

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag COMP/M.4122 — Burda/Hachette/JV)

(EØS-relevant tekst)

(2007/C 300/06)

Den 26. april 2006 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og at erklære den forenelig med fællesmarkedet. Denne beslutning er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
  - i elektronisk form på webstedet EUR-Lex under dokumentnummer 32006M4122. EUR-Lex giver online adgang til EU-retten (<http://eur-lex.europa.eu>).
-

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

RÅDET

Konklusioner vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 15. november 2007, om forbedring af læreruddannelsens kvalitet ⁽¹⁾

(2007/C 300/07)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER, FORSAMLET I RÅDET,

gennem grunduddannelse og efter- og videreuddannelse og af at tiltrække ansøgere til erhvervet som lærer og underviser, som har erhvervsmæssig erfaring inden for andre områder ⁽⁴⁾

SOM TAGER HENSYN TIL:

- 1) konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 23.-24. marts 2000 i Lissabon, der fremhævede, at det er altafgørende for Europas plads i den videnbaserede økonomi at investere i mennesker, og som opfordrede medlemsstaterne til at tage »skridt til at fjerne hindringer for læreres mobilitet« og »tiltrække lærere af høj kvalitet« ⁽²⁾
- 2) rapporten fra Rådet (uddannelse) fra februar 2001 til Det Europæiske Råd om uddannelsessystemernes konkrete fremtidige mål, der fremhævede, at lærernes rolle har ændret sig, idet de fortsat videregiver viden, men »også virker som vejledere, der hjælper de studerende på deres individuelle vej til viden« ⁽³⁾
- 3) mål 1.1 i arbejdsprogrammet »Uddannelse og erhvervsuddannelse 2010«, *Forbedring af læreres og underviseres grunduddannelse og efter- og videreuddannelse*, der fremhæver betydningen af at tiltrække og fastholde velkvalificerede og motiverede personer i undervisningssektoren, af at indkredse de færdigheder, som lærere skal have for at klare samfundets skiftende krav, af at skabe betingelser for støtte til lærere
- 4) Rådets resolution af 27. juni 2002 om livslang læring, der opfordrede medlemsstaterne til at forbedre uddannelsen og efteruddannelsen af lærere og undervisere, der beskæftiger sig med livslang læring, så de erhverver de færdigheder, der er nødvendige i vidensamfundet ⁽⁵⁾
- 5) den fælles interimrapport fra Rådet og Kommissionen af 26. februar 2004 om fremskridt i retning af Lissabon-målene på uddannelsesområdet ⁽⁶⁾, der gav prioritet til udvikling af fælles europæiske principper for de kompetencer og kvalifikationer, som lærere har brug for til at kunne udfylde deres skiftende rolle i vidensamfundet ⁽⁷⁾
- 6) Rådets og Kommissionens fælles interimrapport af 23. februar 2006 om gennemførelsen af arbejdsprogrammet »Uddannelse og erhvervsuddannelse 2010«, der fremhævede, at »investeringerne i uddannelsen af lærere og undervisere og styrkelsen af lederens rolle på uddannelses- og erhvervsuddannelsesinstitutioner er afgørende forudsætninger for at forbedre uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemernes effektivitet« ⁽⁸⁾

⁽¹⁾ Disse konklusioner vedrører læreruddannelse generelt og grundlæggende erhvervsuddannelse; i den forbindelse er en lærer en person, der anerkendes som havende status som lærer (eller lignende) i henhold til en medlemsstats lovgivning og praksis. Det omfatter ikke personer, der er ansat uden for de formelle uddannelsessystemer, fordi de opgaver, de udfører, har en anden karakter og et andet indhold.

⁽²⁾ SN 100/1/00 REV 1.

⁽³⁾ 5980/01.

⁽⁴⁾ EFT C 142 af 14.6.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT C 163 af 9.7.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ 6905/04.

⁽⁷⁾ Bilag I og II til dok. 12414/07 ADD 1.

⁽⁸⁾ EUT C 79 af 1.4.2006, s. 1.

- 7) konklusionerne vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 14. november 2006 om effektivitet og lige muligheder inden for uddannelse og erhvervsuddannelse, hvoraf det fremgår, at »*motivation, færdigheder og kompetence hos lærere, uddannere og andet undervisningspersonale og i studievejledning og sociale tjenester foruden skoleledelsens kvalitet er nøglefaktorer, når det drejer sig om at opnå et læringsudbytte af høj kvalitet*«, og at »*undervisningspersonalets bestræbelser bør understøttes af en løbende faglig udvikling*«
- 8) konklusionerne vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 14. november 2006 om de fremtidige prioriteter inden for et styrket europæisk samarbejde om erhvervsuddannelse, der understregede behovet for højt kvalificerede lærere, der arbejder med løbende faglig udvikling ⁽⁹⁾
- 9) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1720/2006/EF af 15. november 2006 om et handlingsprogram for livslang læring, som under Comenius-programmet indeholder den særlige målsætning at styrke læreruddannelsens kvalitet og europæiske dimension ⁽¹⁰⁾
- 10) Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2006/961/EF af 18. december 2006 om nøglekompetencer for livslang læring ⁽¹¹⁾, der fastlægger den viden samt de færdigheder og holdninger, som alle elever mindst skal have erhvervet efter endt grundlæggende almen- og erhvervsuddannelse for at kunne deltage i vidensamfundet, og som på grund af deres tværgående karakter indebærer en højere grad af samarbejde og teamwork mellem lærere samt en tilgang til undervisning, der går ud over de traditionelle faggrænser.

SER MED TILFREDSHED PÅ meddelelsen fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet af 23. august 2007 om forbedring af læreruddannelsens kvalitet ⁽¹²⁾, der peger på kvaliteten af undervisning og læreruddannelse som vigtige faktorer for at forbedre uddannelsesniveaut og nå Lissabon-målene, og som derfor indeholder forslag til opretholdelse og forbedring heraf.

BEKRÆFTER, at ansvaret for tilrettelæggelsen og indholdet af uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne og gennemførelsen af mål 1.1 i arbejdsprogrammet »Uddannelse og erhvervsuddannelse 2010« fortsat ligger hos de enkelte medlemsstater, og at skoler i mange medlemsstater har en udstrakt grad af autonomi, men at det europæiske samarbejde spiller en nyttig rolle som hjælp til medlemsstaterne til at klare de fælles udfordringer, især via den åbne koordinationsmetode, der indebærer udvikling

af fælles principper og mål samt fælles initiativer såsom peer learning-aktiviteter, udveksling af erfaring og god praksis og gensidig kontrol.

FINDER,

- 1) at undervisning af høj kvalitet er en forudsætning for uddannelse og erhvervsuddannelse af høj kvalitet, der til gengæld er vigtige determinanter for Europas langsigtede konkurrenceevne og evne til at skabe flere job og vækst i overensstemmelse med Lissabon-målene og i relation til andre relevante politikområder som f.eks. økonomisk politik, socialpolitik og forskning
- 2) at undervisning leverer en tjeneste af betydelig samfundsmæssig relevans, hvilket er lige så vigtigt: lærere spiller en afgørende rolle med hensyn til at sætte mennesker i stand til at kortlægge og udvikle deres talenter og realisere deres potentiale for personlig vækst og trivsel og med hensyn til at hjælpe dem med at erhverve den omfattende vifte af viden, færdigheder og nøglekompetencer, som de vil få brug for som borgere i privatlivet, samfundslivet og arbejdslivet
- 3) at lærernes evne til at klare udfordringerne med øget social og kulturel mangfoldighed i klasserne er afgørende for udviklingen af mere retfærdige uddannelsessystemer og for at gøre fremskridt i retning af at skabe lige muligheder for alle
- 4) at uddannelse og efteruddannelse af lærere er afgørende elementer i moderniseringen af de europæiske uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer, og at det vil blive lettere at forbedre det samlede uddannelsesniveau og den hastighed, hvormed der gøres fremskridt hen imod de fælles mål i arbejdsprogrammet »Uddannelse og erhvervsuddannelse 2010«, hvis der eksisterer effektive læreruddannelsessystemer
- 5) at medlemsstaterne på baggrund af ovenstående bør give høj prioritet til opretholdelse og forbedring af kvaliteten af læreruddannelsen set over hele karriereløbet.

BEMÆRKER,

- 1) At de mange sociale, kulturelle, økonomiske og teknologiske forandringer i samfundet stiller nye krav til lærerne og fremskynder behovet for at udvikle mere kompetenceorienterede tilgange til undervisning, samtidig med at der lægges større vægt på undervisningsresultaterne.

Under erhvervelsen af vigtige kompetencer for livet forventes eleverne i stigende grad at udvikle større læringsautonomi og at påtage sig ansvaret for deres egen læring.

⁽⁹⁾ EUT C 298 af 8.12.2006, s. 8.

⁽¹⁰⁾ EUT L 327 af 24.11.2006, s. 45.

⁽¹¹⁾ EUT L 394 af 30.12.2006, s. 5.

⁽¹²⁾ 12414/07 + ADD 1 + ADD 2.

Endvidere kan eleverne i enhver klasse komme fra en stadig bredere vifte af baggrunde og have et meget bredt spektrum af evner.

For at sætte lærerne i stand til at tilpasse deres undervisningsmetoder til elevernes behov, som er i konstant udvikling, er der behov for, at de regelmæssigt ajourfører deres færdigheder og/eller udvikler nye færdigheder.

- 2) At de nye krav til lærerne ikke blot skaber behov for at udvikle nye læringsmiljøer og tilgange til læring, men også kræver et højt fagligt niveau.

Efterhånden som skolerne bliver mere autonome og åbne læringsmiljøer, får lærere et stadigt større ansvar for indholdet og tilrettelæggelsen af og kontrollen med læringsprocessen samt for deres egen faglige udvikling i løbet af hele karrieren.

- 3) At dette på den anden side stiller læreruddannelsesinstitutionerne, læreruddannerne og skolerne over for nye udfordringer, når de skal udvikle eller gennemføre programmer for såvel kommende lærerstuderende som allerede fungerende lærere. For at sætte læreruddannelsessystemerne i stand til at leve op til disse udfordringer er der behov for bedre koordination mellem de forskellige strenge i læreruddannelsen — lige fra grunduddannelse over yderligere støtte tidligt i karrieren (jobindføring ⁽¹³⁾) til faglig udvikling.

Desuden er der behov for større incitamenter for lærerne til at fortsætte ajourføringen af deres færdigheder under hele karrieren, og samtidig er en indsats også påkrævet for at sikre, at efteruddannelse imødekommer undervisningsbehovene både kvalitativt og kvantitativt.

- 4) I flere medlemsstater er der ikke blot behov for at tiltrække nye kræfter til lærerhvervet — herunder passende kvalificerede mennesker med erfaring fra andre erhverv — men også behov for at overtale erfarne lærere til at blive i erhvervet i stedet for at gå tidligt på pension eller flytte til andre erhverv.

Forbedring af kvaliteten af læreruddannelsen kan være et af midlerne til at gøre lærerhvervet til et attraktivt karrierevalg.

⁽¹³⁾ »Jobindføring« refererer til den proces, der foregår i nogle medlemsstater, hvor nyuddannede lærere i deres første ansættelsesår får den yderligere støtte (f.eks. gennem mentorordninger, videreuddannelse og rådgivning), som de har brug for for at kunne påtage sig deres nye rolle inden for skolen og erhvervet; det danner således bro mellem den grundlæggende læreruddannelse og den egentlige erhvervspraksis.

ER ENIGE OM inden for rammerne af deres beføjelser

- 1) at bestrebe sig på at sikre, at lærere:

- har et eksamensbevis fra en videregående uddannelsesinstitution ⁽¹⁴⁾, som er udtryk for en passende ligevægt mellem forskningsbaserede studier og undervisningspraksis
- er i besiddelse af en specialiseret viden om deres fag samt de nødvendige pædagogiske færdigheder
- har adgang til effektive støtteprogrammer i starten af deres karriere
- har adgang til tilstrækkelig mentorstøtte i hele deres karriereforløb
- i hele deres karriere tilskyndes til og støttes i at tage deres læringsbehov op til fornyet overvejelse og erhverve sig nye kundskaber, færdigheder og kompetencer via formel, uformel og ikke-formel læring, herunder udvekslingsprogrammer og ansættelse i udlandet

- 2) at bestrebe sig på at sikre, at lærere med ledelsesfunktioner ud over deres pædagogiske færdigheder og erfaringer også har adgang til uddannelse af høj kvalitet i skoleforvaltning og -ledelse

- 3) at bestrebe sig på at sikre, at lærernes grunduddannelse, støtte tidligt i karrieren og faglige videreudvikling er koordineret og sammenhængende, at der afsættes passende ressourcer hertil samt at den er kvalitetssikret

- 4) at overveje at vedtage foranstaltninger, der sigter mod at forbedre niveauet af kvalifikationer og den grad af praktisk erfaring, som kræves for at blive ansat som lærer

- 5) at tilskynde til tættere forbindelser og partnerskaber mellem skoler — der bør udvikle sig som »læringsfund« — og læreruddannelsesinstitutioner og samtidig sikre, at disse institutioner tilbyder sammenhængende, relevante læreruddannelsesprogrammer af høj kvalitet, der effektivt opfylder skolernes, lærernes og hele samfundets behov, der er i konstant udvikling

⁽¹⁴⁾ Eller for de undervisere, som arbejder inden for grundlæggende erhvervsuddannelse, er højt kvalificeret inden for deres fagområde og har de relevante pædagogiske kvalifikationer.

- 6) under lærergrunduddannelsen, støtten tidligt i karrieren og ved fortsat faglig udvikling at fremme erhvervelsen af kompetencer, som sætter lærerne i stand til:
- at undervise i tværgående kompetencer som dem, der er skitseret i henstillingen om nøglekompetencer ⁽¹⁵⁾
  - at skabe et sikkert og attraktivt skolemiljø, som er baseret på gensidig respekt og samarbejde
  - at undervise effektivt i uensartet sammensatte klasser af elever med forskellig social og kulturel baggrund og med en lang række evner og behov, herunder specialundervisningsbehov
  - at arbejde i tæt samarbejde med kolleger, forældre og samfundet i bredere forstand
  - at deltage i udviklingen af den skole eller det uddannelsescenter, hvor de er ansat
  - at udvikle ny viden og være innovative ved at gå ind i refleksiv praksis og forskning
  - at anvende it i deres forskellige opgaver samt i deres egen løbende faglige udvikling
  - at blive selvstændigt lærende i deres egen faglige udvikling i hele karrieren
- 7) at yde passende støtte til læreruddannelsesinstitutioner og læreruddannere, således at disse kan udvikle innovative svar på de nye udfordringer til læreruddannelsen
- 8) at støtte mobilitetsprogrammer for lærere, lærerstuderende og læreruddannere, der har til formål at indvirke betydeligt på deres faglige udvikling samt fremme bedre forståelse af kulturelle forskelle og en bevidsthed om den europæiske dimension i undervisningen
- 9) at tage alle passende skridt til at gøre lærerhvervet til et mere attraktivt karrierevalg.

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNES TIL MED STØTTE FRA KOMMISSIONEN,

- 1) at samarbejde om at forbedre det europæiske samarbejde inden for rammerne af den åbne koordinationsmetode — i samråd med de relevante interessenter og som et tværgående politikmål under arbejdsprogrammet »Uddannelse og erhvervsuddannelse 2010« og det efterfølgende program — for at fremme gennemførelsen af de politiske prioriteter vedrørende læreruddannelse, der er skitseret i disse konklusioner
- 2) at anvende alle de instrumenter, der er til rådighed, f.eks. den åbne koordinationsmetodes instrumenter, programmet for livslang læring, syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling og Den Europæiske Socialfond, til — med anvendelse af en integreret tilgang — at fremme ny evidensbaseret viden af relevans for læreruddannelsespolitikkerne, yderligere initiativer vedrørende gensidig læring, innovative læreruddannelsesprojekter og lærernes, læreruddannernes og de lærerstuderendes mobilitet.

⁽¹⁵⁾ Jf. fodnote 11.

KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

11. december 2007

(2007/C 300/08)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,4672	RON	rumænske lei	3,5196
JPY	japanske yen	164,24	SKK	slovakiske koruna	33,098
DKK	danske kroner	7,4607	TRY	tyrkiske lira	1,7175
GBP	pund sterling	0,716	AUD	australske dollar	1,6575
SEK	svenske kroner	9,405	CAD	canadiske dollar	1,482
CHF	schweiziske franc	1,665	HKD	hongkongske dollar	11,4415
ISK	islandske kroner	89,87	NZD	newzealandske dollar	1,8709
NOK	norske kroner	7,9975	SGD	singaporeanske dollar	2,1161
BGN	bulgarske lev	1,9558	KRW	sydkoreanske won	1 356,13
CYP	cypriotiske pund	0,585274	ZAR	sydafrikanske rand	9,8583
CZK	tjekkiske koruna	26,04	CNY	kinesiske renminbi yuan	10,8287
EEK	estiske kroon	15,6466	HRK	kroatiske kuna	7,3195
HUF	ungarske forint	251,62	IDR	indonesiske rupiah	13 608,28
LTL	litauiske litas	3,4528	MYR	malaysiske ringgit	4,863
LVL	lettiske lats	0,6976	PHP	filippinske pesos	60,683
MTL	maltesiske lira	0,4293	RUB	russiske rubler	35,894
PLN	polske zloty	3,5744	THB	thailandske bath	44,419

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE

Medlemsstaternes oplysninger om statsstøtte, der ydes i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1857/2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion af landbrugsprodukter og om ændring af forordning (EF) nr. 70/2001

(2007/C 300/09)

Sag nr.: XA 13/07

Medlemsstat: Nederlandene

Region: Provincie Limburg

Støtteordningens benævnelse eller navnet på den virksomhed, der modtager en individuel støtte: Universiteit Wageningen (WUR) en indirect steun in natura (adviestraject) ten gunste van 40 ondernemingen in de primaire landbouw-sector

Retsgrundlag: Algemene Wet Bestuursrecht titel 4.2 Subsidies, Algemene Subsidieverordening 2004 (van de Provincie Limburg) en de Nadere subsidieregels voor de bevordering van de economische ontwikkeling (van de Provincie Limburg)

Forventede årlige udgifter til ordningen eller det samlede individuelle støttebeløb, der ydes til virksomheden: Et samlet engangsbeløb på 100 000 EUR (16,89 % af de samlede omkostninger på 592 000 EUR) til WUR.

Maksimal støtteintensitet: 100 %

Gennemførelsesdato: 20 dage efter, at Gedeputeerde Staten van Limburg den 30. januar 2007 traf beslutning herom.

Ordningens eller den individuelle støttes varighed: Projektet løber til den 1. februar 2008. Støtten fastlægges senest 6 måneder efter projektafslutningen, dvs. den 1. august 2008.

Støttens formål: Det er målet inden for den primære landbrugssektor at styrke bedrifter, der udbyder praktikpladser. Et afledt mål går ud på at indføre kompetencegivende indlæring. Bidraget, som WUR modtager, anvendes til faglig bistand til de bedrifter, som udbyder praktikpladser, i form af et tidageskursus og bistand ved opstilling af en forretningsplan og en udførelse af en vurdering.

Berørt(e) sektor(er): Den primære landbrugssektor, navnlig intensive husdyrbedrifter og gartnerier.

Fritagelsesforordningens artikel 15 anvendes.

De støtteberettigede omkostninger udgør 592 000 EUR.

Den støttetildelende myndigheds navn og adresse:

Provincie Limburg
Limburglaan 10
6229 GA Maastricht
Nederland

Websted: www.limburg.nl; vælg »zoek in limburg« og tast »bevordering van de economische ontwikkeling«

Andre oplysninger: Ikke relevant.

Sag nr.: XA 194/07

Medlemsstat: Republikken Litauen

Region: —

Støtteordningens betegnelse eller navnet på den virksomhed, der modtager en individuel støtte: Valstybės parama gyvulininkystės sektoriui (Schemos Nr. XA 64/07)

Retsgrundlag:

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2007 m. balandžio 13 d. įsakymas Nr. 3D-162 „Dėl paramos teikimo už šalutinių gyvūninių produktų, neskirtų vartoti žmonėms, pašalinimą ir sunaikinimą taisyklių patvirtinimo ir žemės ūkio ministro 2006 m. gegužės 26 d. įsakymo Nr. 3D-217 bei žemės ūkio ministro 2006 m. spalio 3 d. įsakymo Nr. 3D-385 pripažinimo netekusiais galios“

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2007 m. balandžio 13 d. įsakymas Nr. 3D-346 „Dėl paramos teikimo už šalutinių gyvūninių produktų, neskirtų vartoti žmonėms, pašalinimą ir sunaikinimą taisyklių patvirtinimo ir žemės ūkio ministro 2006 m. gegužės 26 d. įsakymo Nr. 3D-217 bei žemės ūkio ministro 2006 m. spalio 3 d. įsakymo Nr. 3D-385 pripažinimo netekusiais galios“

Forventede årlige udgifter til ordningen eller det samlede individuelle støttebeløb, der ydes til virksomheden: 10 000 000 LTL overensstemmelse med den officielle vekselkurs for EUR (2 898 550 EUR).

Maksimal støtteintensitet: Op til 100 % til udgifterne til fjernelse og destruktion af døde dyr, hvor der er forpligtelse til at foretage TSE-tester på de døde dyr.

Op til 100 % til udgifterne til fjernelse af døde dyr.

Op til 75 % til udgifterne til destruktion af døde dyr.

Gennemførelsesdato: 1 august 2007.

Ordningens eller den individuelle støttes varighed: Indtil den 31. december 2013.

Støttens formål: Støtte til SMV.

Støtte til virksomheder og landbrugere i husdyrsektoren til sikring af et sammenhængende program for kontrol og risikofri fjernelse af alle døde dyr.

Artikel 16 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1857/2006 finder anvendelse.

Støtteberettigede udgifter:

- 1) Udgifter til fjernelse og destruktion af døde dyr, hvor der er forpligtelse til at foretage TSE-tester på de døde dyr.
- 2) Udgifter til fjernelse og destruktion af døde dyr, hvor der er ikke er nogen forpligtelse til at foretage TSE-tester på de døde dyr.

Berørt(e) sektor(er): Primærproduktion af landbrugsprodukter.

Navn og adresse på den støttetildelende myndighed:

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija
Gedimino pr. 19 (Lelevelio g. 6)
LT-01103 Vilnius

Internetadresse:

http://www.zum.lt/min/Isakymai/dsp_isakymas.cfm?IsakymasID=3409&langparam=LT

http://www.zum.lt/min/Isakymai/dsp_isakymas.cfm?IsakymasID=3409&langparam=LT

Andre oplysninger: Efter at de nye regler om statsstøtte til fjernelse og destruktion af animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum, var trådt i kraft den 1. maj 2007, blev det klart, at reglerne burde ændres på visse punkter, herunder navnlig reglen om betaling af forskud for den indeværende måned til virksomheder, der forarbejder animalske biprodukter.

Under den nye støtteordning bruges der betydelig længere tid til at kontrollere de data, der forelægges af virksomheder, der forarbejder animalske biprodukter. Dette er grunden til, at statsstøtte til kompensation for udgifter til fjernelse og destruktion af animalske produkter udbetales 40-45 kalenderdage efter udgifternes afholdelse.

Da virksomhederne støder på økonomiske vanskeligheder, når de selv skal afholde udgifterne til fjernelse og destruktion af

animalske biprodukter, kan virksomheder, der forarbejder animalske biprodukter, ifølge reglerne få udbetalt et forskud for den indeværende måned.

Sag nr.: XA 195/07

Medlemsstat: Republikken Slovenien

Region: Območje Mestne občine Ptuj

Støtteordningens benævnelse eller navnet på den virksomhed, der modtager en individuel støtte: Dodeljevanje državnih in drugih pomoči, ter ukrepov za programe razvoja podeželja mestne občine Ptuj 2007-2013

Retsgrundlag: Pravilnik o dodeljevanju državnih in drugih pomoči, ter ukrepov za programe razvoja podeželja v mestni občini Ptuj

Forventede årlige udgifter til ordningen eller det samlede individuelle støttebeløb, der ydes til virksomheden:

2007: 26 357 EUR

2008: 26 910 EUR

2009: 27 475 EUR

2010: 28 053 EUR

2011: 28 642 EUR

2012: 29 243 EUR

2013: 29 857 EUR

Maksimal støtteintensitet:

1) Investeringer i landbrugsbedrifter med henblik på primærproduktion:

— op til 50 % af de støtteberettigede investeringer i ugunstigt stillede områder

— op til 40 % af de støtteberettigede investeringer i andre områder

— op til 50 % af de støtteberettigede investeringer i andre områder, eller 60 % i ugunstigt stillede områder, hvis investeringerne foretages af unge landbrugere senest fem år efter etablering af bedriften.

Støtten ydes til investeringer i renovering af landbrugsanlæg og indkøb af udstyr til fremstilling af landbrugsprodukter, investeringer i varige afgrøder og forbedring af landbrugs- og græsningsarealer.

2) Bevarelse af traditionelle landskaber og bygninger:

— op til 60 % eller 75 % af de støtteberettigede omkostninger i ugunstigt stillede områder til investeringer i bevarelse af kulturværdier i form af produktionsmidler (landbrugsbygninger), forudsat at investeringen ikke indebærer nogen forøgelse af bedriftens produktionskapacitet

- op til 100 % af de støtteberettigede investeringsomkostninger til bevarelse af uproduktive kulturværdier på landbrugsbedrifter (arkæologiske eller historiske kulturværdier)
  - supplerende støtte på op til 100 % til dækning af meromkostningerne ved anvendelse af traditionelle materialer, som er nødvendige for at bevare bygningens kulturværdi.
- 3) Støtte til betaling af forsikringspræmier:
- kommunens støtte, i overensstemmelse med *Uredbe o sofinanciranju zavarovalnih premij za zavarovanje kmetijske proizvodnje* for det indeværende år (retsakt om medfinansiering af forsikringspræmier landbrugsprodukter), dækker forskellen op til maksimumsstøttebeløbet på 50 % af de støtteberettigede udgifter til præmier til forsikring af afgrøder og høstudbytte og til forsikring af husdyr mod sygdom.
- 4) Støtte til jordfordeling:
- op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger til advokatbistand og administration, herunder inspektionsomkostninger.
- 5) Støtte til fremme af kvalitetslandbrugsprodukter:
- støtte kan ydes til dækning af op til 100 % af omkostningerne i form af subsidierede tjenesteydelser og må ikke omfatte direkte betalinger til producenterne.
- 6) Teknisk bistand i landbrugssektoren:
- op til 100 % af omkostningerne til undervisning og uddannelse af landbrugere, konsulenttjenester, afløsere for landbrugeren under sygdom og ferie, afholdelse af fora, konkurrencer, udstillinger og messer og til publikationer, kataloger og websteder. Støtten ydes i form af subventionerede tjenesteydelser og omfatter ikke direkte betalinger til producenter.
- 7) Flytning af landbrugsbygninger i offentlighedens interesse:
- op til 100 % af de faktiske omkostninger, hvis flytningen blot består i at skille eksisterende faciliteter ad og flytte og genopbygge dem
  - hvis en flytning resulterer i, at landbrugeren får mere moderne faciliteter, skal landbrugeren bidrage med mindst 50 % i ugunstigt stillede områder og i andre områder med mindst 60 % af stigningen i de pågældende faciliteters værdi efter flytningen. Hvis støttemodtageren er en ung landbruger, skal hans bidrag være på mindst 55 %, eller 45 % i ugunstigt stillede områder
  - hvis en flytning medfører forøget produktionskapacitet, skal støttemodtagerens bidrag svare til mindst 60 % og i ugunstigt stillede områder til mindst 50 % af udgifterne til denne forøgelse. Hvis støttemodtageren er en ung landbruger, skal hans bidrag være på mindst 55 %, eller 45 % i ugunstigt stillede områder.

Gennemførelsesdato: August 2007 (eller datoen for reglernes ikrafttræden)

Ordningens eller den individuelle støttes varighed: Til den 31. december 2013

Målet med støtten: Støtte til SMV

Henvi sning til artikler i Kommissionens forordning (EF) nr. 1857/2006 og støtteberettigede omkostninger: Kapitel II i forslaget til »Pravilnik o dodeljevanju državnih in drugih pomoči, ter ukrepov za programe razvoja podeželja v Mestni občini Ptuj« omfatter foranstaltninger, der udgør statsstøtte i medfør af følgende artikler i Kommissionens forordning (EF) nr. 1857/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion af landbrugsprodukter, og om ændring af forordning (EF) nr. 70/2001 (EUT L 358 af 16.12.2006, s. 3):

- artikel 4: Investeringer i landbrugsbedrifter
- artikel 5: Bevarelse af traditionelle landskaber og bygninger
- artikel 6: Flytning af landbrugsbygninger i offentlighedens interesse
- artikel 12: Støtte til betaling af forsikringspræmier
- artikel 13: Støtte til jordfordeling
- artikel 14: Støtte til fremme af produktion af kvalitetslandbrugsprodukter
- artikel 15: Teknisk bistand i landbrugssektoren.

Berørt(e) sektor(er): Landbrug: vegetabilsk og animalsk produktion

Den støttetildelende myndigheds navn og adresse: Mestna občina Ptuj, Mestni trg 1, SLO-2250 Ptuj

Websted: Internetadresse, hvor man kan finde støtteordningens fulde ordlyd eller kriterierne og betingelserne for individuel støtte uden for ordningen.

<http://www.lex-localis.info/KatalogInformacij/VsebinsaDokumenta.aspx?SectionID=44ac4dc2-c7bb-440b-a127-f75db8c4cc65>

Andre oplysninger: Ved foranstaltningen til betaling af præmier til forsikring af afgrøder og høstudbytte tages der højde for følgende ugunstige vejrforhold, der kan henregnes under naturkatastrofer: forårsfrost, hagl, lynnedslag, brand som følge af lynnedslag, storme og oversvømmelser.

Kommunens forskrifter opfylder de krav i forordning (EF) nr. 1857/2006, der vedrører foranstaltninger, der skal træffes af kommunen, og indeholder generelle bestemmelser (procedure for ydelse af støtte, kumulering, gennemsigtighed og overvågning af støtten).

Underskrift (kontaktperson):

Klavdija PETEK

Direktør for økonomiafdelingen

Meddelelse fra Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære

(EØS-relevant tekst)

(Titler og referencer for nye harmoniserede standarder som skal offentliggøres i henhold til direktivet)

(2007/C 300/10)

ESO ⁽¹⁾	Standardens reference og titel (og referencedokument)	Reference for erstattet standard	Formodning om overensstemmelse ved efterlevelse af den erstattede standard ophører den (dato) (Anm. 1)
CEN	EN 14492-2:2006 Kraner — Motordrevne spil og hejseværker — Del 2: Motordrevne hejseværker	—	
CEN	EN 14591-2:2007 Forebyggelse og beskyttelse mod eksplosion ved minedrift — Beskyttelsessystemer — Del 2: Vandtrugsbarriere	—	
CEN	EN 14591-4:2007 Forebyggelse og beskyttelse mod eksplosion ved minedrift — Beskyttelsessystemer — Del 4: Automatiske slukningssystemer for tunnelboremaskiner	—	
CEN	EN 14756:2006 Bestemmelse af den begrænsede iltkoncentration (LOC) i gasser og dampe	—	
CEN	EN 14797:2006 Udstyr til trykaflastning fra eksplosioner	—	
CEN	EN 14973:2006/AC:2007 Transportbånd til brug i undergrundsinstallationer — Elektriske- og brandtekniske sikkerhedskrav — Corrigendum	—	
CEN	EN 14983:2007 Forebyggelse og beskyttelse mod eksplosion i underjordiske miner — Udstyr og beskyttelsessystemer til dræning af grubegas	—	
CEN	EN 14986:2007 Konstruktion af ventilatorer til anvendelse i eksplosionsfarlige atmosfærer	—	
CEN	EN 14994:2007 Beskyttelsessystemer til trykaflastning ved gaseksplosioner	—	
CEN	EN 15188:2007 Bestemmelse af den spontane antændelighed for støvsamlinger	—	
CEN	EN 15198:2007 Metode til vurdering af antændelsesfare fra ikke-elektrisk materiel og komponenter beregnet til brug i potentielle eksplosive atmosfærer	—	
CEN	EN 15233:2007 Metode til vurdering af funktionel sikkerhed af sikringssystemer beregnet til brug i potentielle eksplosive atmosfærer	—	

⁽¹⁾ ESO Europæisk standardiseringsorgan

— CEN rue de Stassart 36, B-1050 Bruxelles, tlf. (32-2) 550 08 11; fax (32-2) 550 08 19 (<http://www.cen.eu>)

— CENELEC rue de Stassart 35, B-1050 Bruxelles, tlf. (32-2) 519 68 71; fax (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>)

— ETSI 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, tlf. (33) 492 94 42 00 ; fax (33) 493 65 47 16 (<http://www.etsi.org>).

- Anm. 1 Formodning om overensstemmelse ved efterlevelse af standarden vil normalt ophøre på den tilbagetrækningsdato («dow»), der fastsættes af det europæiske standardiseringsorgan, men brugerne af disse standarder gøres opmærksom på at den i særlige tilfælde kan ophøre på et andet tidspunkt.
- Anm. 3 I tilfælde af tillæg til standarder, er reference standarden EN CCCCC:YYYY, incl. eventuelle tidligere tillæg, og det nye anførte tillæg; består den erstattede standard (kolonne 3) af EN CCCCC:YYYY og dens eventuelle tidligere tillæg, men ikke det nye anførte tillæg. På den angivne dato vil den erstattede standard ophøre med at give formodning om overensstemmelse direktivets væsentlige krav.

Bemærk:

- Oplysninger om hvorvidt standarder er disponible kan fås enten hos de europæiske standardiseringsorganer eller hos de nationale standardiseringsorganer, hvoraf en liste er vedlagt som bilag til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 98/34/EF ⁽¹⁾, ændret ved direktiv 98/48/EF ⁽²⁾.
- Offentliggørelsen af referencerne i *Den Europæiske Unions Tidende* betyder ikke at standarderne findes på alle fællesskabssprog.
- Tidligere lister offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* C 306 af 15.12.2006.

Yderligere information kan findes på Europa-serveren:

<http://ec.europa.eu/enterprise/newapproach/standardization/harmstds>

⁽¹⁾ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

⁽²⁾ EFT L 217 af 5.8.1998, s. 18.

Medlemsstaternes oplysninger om statsstøtte, der ydes i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1857/2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion af landbrugsprodukter og om ændring af forordning (EF) nr. 70/2001

(2007/C 300/11)

Sag nr.: XA 152/07

Medlemsstat: Slovenien

Region: Območje občine Bovec

Støtteordningens benævnelse eller navnet på den virksomhed, der modtager en individuel støtte: Finančne intervencije za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini Bovec

Retsgrundlag: Pravilnik o finančnih intervencijah za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini Bovec po Uredbi za skupinske izjeme

Forventede årlige udgifter til ordningen eller det samlede individuelle støttebeløb, der ydes til virksomheden:

2007: 6 260 EUR

2008: 7 000 EUR

2009: 7 500 EUR

2010: 8 000 EUR

2011: 8 500 EUR

2012: 9 000 EUR

2013: 9 500 EUR

Maksimal støtteintensitet: Anfør den maksimale støtteintensitet eller det maksimale støttebeløb pr. støtteberettiget udgiftskategori:

1) *Investeringer i landbrugsbedrifter:*

- op til 40 % af de støtteberettigede omkostninger i andre områder og op til 50 % af de støtteberettigede omkostninger i ugunstigt stillede områder til investeringer i vegetabilsk og animalsk produktion på landbrugsbedrifter.

2) *Bevarelse af traditionelle landskaber og bygninger:*

- den økonomiske støtte til kommunen omfatter kun supplerende støtte til dækning af meromkostningerne ved anvendelse af traditionelle materialer, som er nødvendige for at bevare bygningens kulturværdi. Meromkostningerne ved anvendelse af traditionelle materialer medfinansieres op til 100 %.

3) *Teknisk bistand i landbrugssektoren:*

- op til 100 % af omkostningerne til undervisning og uddannelse af landbrugere og landbrugsmedhjælpere, til vikarordninger, konsulenttjenester, afholdelse og deltagelse i fora til videnuveksling mellem virksomheder, konkurrencer, udstillinger og messer og til publikationer såsom kataloger eller websteder. Støtten ydes i form af subventionerede tjenesteydelser og omfatter ikke direkte betalinger til producenter.

Gennemførelsesdato: 3. juli 2007.

Ordningens eller den individuelle støttes varighed: 31. december 2013.

Støttens formål: Støtte til SMV.

Henvisning til artikler i Kommissionens forordning (EF) nr. 1857/2006 og støtteberettigede omkostninger: »Pravilnik o finančnih intervencijah za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini Bovec po Uredbi za skupinske izjeme« omfatter foranstaltninger, der udgør statsstøtte i medfør af følgende artikler i Kommissionens forordning (EF) nr. 1857/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion af landbrugsprodukter, og om ændring af forordning (EF) nr. 70/2001 (EUT L 358 af 16.12.2006, s. 3):

- artikel 4 i forordning: Investeringer i landbrugsbedrifter
- artikel 5 i forordning: Bevarelse af traditionelle landskaber og bygninger
- artikel 15 i forordning: Teknisk bistand i landbrugssektoren.

Berørt(e) sektor(er):

Landbrug: vegetabilsk og animalsk produktion.

Der er ikke særlige delsektorer.

Den støttetildelende myndigheds navn og adresse:

Občina Bovec
Trg golobarskih žrtev 8
SLO-5230 Bovec

Websted:

<http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200752&dhdid=89919>

Andre oplysninger: Støtte som led i foranstaltningen til bevarelse af traditionelle landskaber og bygninger er i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1857/2006. Kommunen yder kun økonomisk investeringsstøtte til dækning af meromkostningerne ved anvendelse af traditionelle materialer (op til 100 %).

Kommunens forskrifter opfylder de krav i forordning (EF) nr. 1857/2006, der vedrører foranstaltninger, der skal træffes af kommunen, og indeholder generelle bestemmelser (procedure for ydelse af støtte, kumulering, gennemsigtighed og overvågning af støtten).

Underskrift (kontaktperson):
Danijel Krivec
Borgmester

Sag nr.: XA 153/07

Medlemsstat: Republikken Slovenien

Region: Območje občine Dobrova – Polhov Gradec

Støtteordningens benævnelse eller navnet på den virksomhed, der modtager en individuel støtte: Programi razvoja podeželja v občini Dobrova – Polhov Gradec 2007-2013

Retsgrundlag: Pravilnik o ukrepih za razvoj podeželja na območju Občine Dobrova — Polhov Gradec od leta 2007 do leta 2013 (2. Poglavlje) Uradni list 53/07, 15.6.2007

Forventede årlige udgifter til ordningen eller det samlede individuelle støttebeløb, der ydes til virksomheden:

De gennemsnitlige årlige omkostninger i perioden 2007-2013 beløber sig til 64 000 EUR.

Det samlede støttebeløb i 2007-2013 andrager 450 000 EUR.

Maksimal støtteintensitet: Støtteintensiteten for de nedestående foranstaltninger er i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 1857/2006. Også bestemmelserne om støtteloft er overholdt (investeringer i landbrugsbedrifter).

1) *Investeringer i landbrugsbedrifter med henblik på primærproduktion:*

- op til 40 % af de støtteberettigede omkostninger i ugunstigt stillede områder og op til 30 % i andre områder
- op til 50 % af de støtteberettigede omkostninger til investeringer med henblik på primærproduktion i ugunstigt stillede områder eller op til 40 % i andre områder, hvis investeringerne foretages af unge landbrugere senest fem år efter etablering af bedriften
- støtten er bestemt til investeringer i renovering af landbrugsanlæg og indkøb af udstyr til fremstilling af landbrugsprodukter, til investeringer i varige afgrøder og græsarealer, landbrugsmæssige forbedringer og private infrastrukturer på bedriften.

2) *Bevarelse af traditionelle bygninger:*

- investeringer i bevarelse af uproduktive kulturværdier: op til 50 % af de støtteberettigede omkostninger i ugunstigt stillede områder eller op til 40 % i andre områder
- op til 60 % af de støtteberettigede omkostninger til investeringer i bevarelse af kulturværdier i form af produktionsmidler på bedriften, f.eks. landbrugsbygninger, forudsat at investeringen ikke indebærer nogen forøgelse af bedriftens produktionskapacitet
- støtte til dækning af meromkostningerne ved anvendelse af traditionelle materialer i ugunstigt stillede områder kan beløbe sig til 60 % af de støtteberettigede omkostninger (investeringer til bevarelse af uproduktive kulturværdier).

3) *Teknisk bistand i landbrugssektoren:*

- op til 100 % af omkostningerne til undervisning og uddannelse af landbrugere, konsulenttjenester, afholdelse

af fora, konkurrencer, udstillinger og messer og til publikationer, i form af subventionerede tjenesteydelser. Støtten omfatter ikke direkte betalinger til producenter.

Gennemførelsesdato: Juli 2007 (eller datoen for reglernes ikrafttræden).

Ordningens eller den individuelle støttes varighed: Indtil den 31. december 2013.

Støttens formål: Støtte til SMV.

Henvisning til artikler i Kommissionens forordning (EF) nr. 1857/2006 og støtteberettigede omkostninger: Kapitel II i forslaget til »Pravilnik o ukrepih za razvoj podeželja na območju Občine Dobrova — Polhov Gradec od leta 2007 do leta 2013« omfatter foranstaltninger, der udgør statsstøtte i medfør af følgende artikler i Kommissionens forordning (EF) nr. 1857/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion af landbrugsprodukter, og om ændring af forordning (EF) nr. 70/2001 (EUT L 358 af 16.12.2006, s. 3):

- artikel 4 i forordning: Investeringer i landbrugsbedrifter
- artikel 5 i forordning: Bevarelse af traditionelle landskaber og bygninger
- artikel 15 i forordning: Teknisk bistand i landbrugssektoren.

Berørt(e) sektor(er):

Landbrug: vegetabilsk og animalsk produktion.

Den støttetildelende myndigheds navn og adresse:

Občina Dobrova – Polhov Gradec
Ulica Vladimirirja Dolničarja 2
SLO-1356 Dobrova

Websted:

<http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200753&dhid=89975>

Andre oplysninger: Til foranstaltningen »Bevarelse af traditionelle landskaber og bygninger« yder kommunen supplerende støtte til anvendelse af traditionelle materialer ved investeringer i uproduktive kulturværdier (10 % i ugunstigt stillede områder og 20 % i andre områder), hvilket er i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 1857/2006.

Kommunens forskrifter opfylder de krav i forordning (EF) nr. 1857/2006, der vedrører foranstaltninger, der skal træffes af kommunen, og indeholder generelle bestemmelser (procedure for ydelse af støtte, kumulering, gennemsigtighed og overvågning af støtten).

Underskrift (kontaktperson):

Mateja Tavčar
Kommunesekretær

Sag nr.: XA 154/07

Medlemsstat: Tyskland

Region: Niedersachsen

Støtteordningens benævnelse eller navnet på den virksomhed, der modtager en individuel støtte: Förderung nicht investiver Projekte im Bereich von landwirtschaftlichen Qualitätserzeugnissen aus ökologischem Landbau (VO (EWG) Nr. 2092/91). Durchführung durch das Kompetenzzentrum Ökolandbau Niedersachsen (KÖN)

Retsgrundlag: Erlass des ML zur Förderung nicht investiver Projekte im Bereich von landwirtschaftlichen Qualitätserzeugnissen aus ökologischem Landbau (VO (EWG) Nr. 2092/91). Durchführung durch das Kompetenzzentrum Ökolandbau Niedersachsen (KÖN); Landeshaushaltsordnung Niedersachsen

Forventede årlige udgifter til ordningen eller det samlede individuelle støttebeløb, der ydes til virksomheden: Ca. 8 projekter årligt. Forventede samlede udgifter til projekterne 400-500 000 EUR, maksimalt 100 000 EUR årligt pr. projekt eller støttemodtager.

Maksimal støtteintensitet: Op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger.

Gennemførelsetidspunkt: Støttens begyndelse i tilslutning til støtten i henhold til forordning (EF) nr. 1257/1999, bevilling fra 2007.

Støtteordningens eller den individuelle støttes varighed: Støtteordningens afslutning samt sidste udbetaling december 2010.

Støttens formål: Anden støtte end investeringsstøtte til kvalitetsprodukter i henhold til forordning (EØF) nr. 2092/91 (økologisk landbrug). Gennemførelsen sker gennem KÖN. Støttemodtagere er små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med primær produktion af økologiske landbrugsprodukter, eller små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med primær produktion af landbrugsprodukter, og som har til hensigt at omstille deres produktion til økologiske metoder.

Projekterne har følgende indhold:

Generel overvågning af markedsudviklingen inden for økologisk landbrug (artikel 14, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1857/2006).

Indførelse af kvalitetssikringsordninger (artikel 14, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1857/2006).

Undervisning og uddannelse af landbrugere samt konsulenttjenester i forbindelse med økologisk landbrug eller omstilling til økologisk landbrug, der hverken må være varige eller regelmæssige (artikel 15, stk. 2, litra a) og c), i forordning (EF) nr. 1857/2006).

Foranstaltninger til videnudveksling mellem virksomheder eller deltagelse i udstillinger og messer (artikel 15, stk. 2, litra d), i forordning (EF) nr. 1857/2006).

Formidling af videnskabelige oplysninger og faktiske oplysninger om kvalitetssystemer (artikel 15, stk. 2, litra e), i forordning (EF) nr. 1857/2006).

Publikationer (artikel 15, stk. 2, litra f), i forordning (EF) nr. 1857/2006).

Berørt(e) sektor(er): Projekterne skal være multisektorale og så vidt muligt tage hensyn til alle økonomiske operatører i den primære landbrugsproduktion.

Den støttetildelende myndigheds navn og adresse:

Niedersächsisches Ministerium für den ländlichen Raum, Ernährung, Landwirtschaft und Verbraucherschutz
Calenberger Str. 2
D-30169 Hannover, Referat 107.2

Websted:

http://www.ml.niedersachsen.de/master/C659683_N8970_L20_DO_I655.html

(se under »nicht investive Projekte«)

Andre oplysninger:

Niedersächsisches Ministerium für den ländlichen Raum, Ernährung, Landwirtschaft und Verbraucherschutz
Calenberger Str. 2
D-30169 Hannover

Dr. Schrörs
Kontorchef

Sag nr.: XA 155/07

Medlemsstat: Republikken Slovenien

Region: Območje občine Radeče

Støtteordningens benævnelse eller navnet på den virksomhed, der modtager en individuel støtte: Finančne pomoči v kmetijstvu iz proračuna občine Radeče

Retsgrundlag: Pravilnik o dodeljevanju državnih pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini Radeče

Forventede årlige udgifter til ordningen i det godkendte budget:

2007: 17 944 EUR

2008: 19 195 EUR

2009: 19 300 EUR

2010: 19 600 EUR

2011: 20 000 EUR

2012: 20 300 EUR

2013: 20 500 EUR

Maksimal støtteintensitet:1) *Investeringer i landbrugsbedrifter med henblik på primærproduktion:*

- op til 50 % af de støtteberettigede omkostninger i ugunstigt stillede områder
- op til 40 % af de støtteberettigede omkostninger i andre områder.

Støtten er bestemt til investeringer i renovering af landbrugsanlæg og indkøb af udstyr til fremstilling af landbrugsprodukter, til investeringer i varige afgrøder, landbrugsmæssige forbedringer og forvaltning af græsarealer samt tilkørsler til landbrugsbedrifter.

2) *Bevarelse af traditionelle landskaber og bygninger:*

- investeringer i uproduktive værdier, op til 100 % af de faktiske omkostninger
- investeringer i produktionsmidler på landbrugsbedrifter, op til 60 % af de faktiske omkostninger eller op til 75 % i ugunstigt stillede områder, forudsat at investeringen ikke indebærer nogen forøgelse af bedriftens produktionskapacitet
- der kan ydes en supplerende støtte på op til 100 % til dækning af meromkostningerne ved anvendelse af traditionelle materialer, som er nødvendige for at bevare bygningernes kulturværdi.

3) *Flytning af landbrugsbygninger i offentlighedens interesse:*

- op til 100 % af de faktiske omkostninger, hvis flytningen blot består i at skille eksisterende faciliteter ad og flytte og genopbygge dem
- hvis en flytning resulterer i, at landbrugeren får mere moderne faciliteter, skal landbrugeren bidrage med mindst 50 % i ugunstigt stillede områder og i andre områder med mindst 60 % af stigningen i de pågældende faciliteters værdi efter flytningen. Hvis støttemodtageren er en ung landbruger, skal hans bidrag være på mindst 55 %, eller 45 % i ugunstigt stille områder
- hvis en flytning medfører forøget produktionskapacitet, skal støttemodtagerens bidrag svare til mindst 60 % og i ugunstigt stillede områder til mindst 50 % af udgifterne til denne forøgelse. Hvis støttemodtageren er en ung landbruger, skal hans bidrag være på mindst 55 %, eller 45 % i ugunstigt stille områder.

4) *Støtte til betaling af forsikringspræmier:*

- kommunens støtte dækker forskellen mellem bidraget til medfinansiering af forsikringspræmier fra statsbudgettet og maksimumsbeløbet på op til 50 % af de støtteberettigede omkostninger til præmier til forsikring af afgrøder og høstudbytte mod ugunstige vejrforhold, som kan henregnes under naturkatastrofer, og til forsikring mod risikoen for destruktion af husdyr som følge af sygdom.

5) *Støtte til jordfordeling:*

- op til 100 % af de faktiske omkostninger til advokatbi-stand og administration.

6) *Støtte til fremme af kvalitetslandbrugsprodukter:*

- op til 100 % af de faktiske omkostninger i form af subsidierede tjenesteydelser; må ikke omfatte direkte betalinger til producenterne.

7) *Teknisk bistand i landbrugssektoren:*

- op til 100 % af omkostningerne til undervisning og uddannelse af landbrugere, konsulenttjenester ydet af tredjemand, afholdelse af fora til videnudveksling mellem virksomheder, konkurrencer, udstillinger og messer til videreformidling af videnskabelige data, publikationsomkostninger. Støtten omfatter ikke direkte betalinger til producenter.

Gennemførelsesdato: Juli 2007 (eller datoen for reglernes ikrafttræden).

Ordningens eller den individuelle støttes varighed: Til den 31. december 2013.

Støttens formål: Støtte til SMV.

Henvisning til artikler i Kommissionens forordning (EF) nr. 1857/2006 og støtteberettigede omkostninger: Kapitel II i »Pravilnik o dodeljevanju državnih pomoči za ohranjanje in razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Radeče« omfatter foranstaltninger, der udgør statsstøtte i medfør af følgende artikler i Kommissionens forordning (EF) nr. 1857/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion af landbrugsprodukter, og om ændring af forordning (EF) nr. 70/2001 (EUT L 358 af 16.12.2006, s. 3):

- artikel 4: Investeringer i landbrugsbedrifter med henblik på primærproduktion
- artikel 5: Bevarelse af traditionelle landskaber og bygninger og af naturværdier, der er beskyttet i medfør af kommunalt dekret
- artikel 6: Flytning af landbrugsbygninger i offentlighedens interesse
- artikel 12: Støtte til betaling af forsikringspræmier
- artikel 13: Støtte til jordfordeling
- artikel 14: Støtte til fremme af kvalitetslandbrugsprodukter
- artikel 15: Teknisk bistand.

Berørt(e) sektor(er): Landbrug

Den støttetildelende myndigheds navn og adresse:

Občina Radeče
Milana Majcna 1
SLO-1433 Radeče

Websted:

<http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200760&dhdid=90457>

Andre oplysninger: Foranstaltningen til betaling af præmier til forsikring af afgrøder og høstudbytte omfatter følgende ugunstige vejrforhold, der kan henregnes under naturkatastrofer: forårsfrost, hagl, lynnedslag, brand som følge af lynnedslag, storme og oversvømmelser.

Kommunens forskrifter opfylder de krav i Kommissionens forordning (EF) nr. 1857/2006, der vedrører foranstaltninger, der skal træffes af kommunen, og indeholder generelle bestemmelser (procedure for ydelse af støtte, kumulering, gennemsigtighed og overvågning af støtten).

Sag nr.: XA 156/07

Medlemsstat: Slovenien

Region: Območje Mestne občine Nova Gorica

Støtteordningens benævnelse eller navnet på den virksomhed, der modtager en individuel støtte: Podpore programom razvoja kmetijstva v Mestni občini Nova Gorica 2007-2013

Retsgrundlag: Pravilnik o dodeljevanju finančnih pomoči za programe in investicije v kmetijstvu v Mestni občini Nova Gorica

Forventede årlige udgifter til ordningen eller det samlede individuelle støttebeløb, der ydes til virksomheden: Det gennemsnitlige årlige beløb i perioden 2007-2013 beløber sig til 55 188 EUR

Maksimal støtteintensitet:

1) *Investeringer i landbrugsbedrifter med henblik på primærproduktion:*

- op til 50 % af de støtteberettigede investeringsomkostninger i ugunstigt stillede områder og op til 40 % i andre områder.

Støtten er bestemt til investeringer i forvaltning af landbrugsjorde, tilkørsler til landbrugsbedrifter og græsgange samt i udstyr til fremstilling af landbrugsprodukter.

2) *Støtte til betaling af forsikringspræmier:*

- kommunens støtte dækker forskellen mellem bidraget til medfinansiering af forsikringspræmier fra statsbudgettet og maksimumsbeløbet på op til 50 % af de støtteberettigede omkostninger til præmier til forsikring af afgrøder og høstudbytte mod ugunstige vejrforhold, som kan

henregnes under naturkatastrofer, og til forsikring mod risikoen for destruktion af husdyr som følge af sygdom.

3) *Støtte til jordfordeling:*

- op til 100 % af de faktiske omkostninger til advokatbistand og administration.

4) *Støtte til fremme af kvalitetslandbrugsprodukter:*

- op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger i form af subsidierede tjenesteydelser.

5) *Teknisk bistand i landbrugssektoren:*

- op til 100 % af omkostningerne til undervisning og uddannelse af landbrugere, afholdelse af fora, konkurrencer, udstillinger og messer og til publikationer, kataloger, websteder og formidling af videnskabelige data. Støtten ydes i form af subventionerede tjenesteydelser og omfatter ikke direkte betalinger til producenter.

Gennemførelsesdato: Juli 2007 (eller datoen for reglernes ikrafttræden).

Ordningens eller den individuelle støttes varighed: 31. december 2013.

Støttens formål: Støtte til SMV.

Berørt(e) sektor(er): Landbrug

Den støttetildelende myndigheds navn og adresse:

Mestna občina Nova Gorica

Trg E. Kardelja 1

SLO-5000 Nova Gorica

Websted:

<http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200760&dhid=90451>

Andre oplysninger: Foranstaltningen til betaling af præmier til forsikring af afgrøder og høstudbytte omfatter følgende ugunstige vejrforhold, der kan henregnes under naturkatastrofer: forårsfrost, hagl, lynnedslag, brand som følge af lynnedslag, storme og oversvømmelser.

Kommunens forskrifter opfylder de krav i Kommissionens forordning (EF) nr. 1857/2006, der vedrører foranstaltninger, der skal træffes af kommunen, og indeholder generelle bestemmelser (procedure for ydelse af støtte, kumulering, gennemsigtighed og overvågning af støtten).

Tatjana Gregorčič

Direktør for økonomiafdelingen

V

(Udtalelser)

ADMINISTRATIVE PROCEDURER

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS
PERSONALEUDVÆLGELSESKONTOR (EPSO)**MEDDELELSE OM ALMINDELIGE UDVÆLGELSESPRØVER OHIM/AD/01-02/07 OG
OHIM/AST/01-02/07**

(2007/C 300/12)

De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor (EPSO) afholder på vegne af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (herefter benævnt OHIM) følgende almindelige udvælgelsesprøver:

- OHIM/AD/01/07 — Administratorer (AD6) inden for industriel ejendomsret af bulgarsk, cypriotisk, estisk, ungarsk, lettisk, litauisk, maltesisk, polsk, rumænsk, slovakisk, slovensk eller tjekkisk nationalitet.
- OHIM/AD/02/07 — Administratorer (AD6) inden for industriel ejendomsret.
- OHIM/AST/01/07 — Assistentter (AST3) inden for industriel ejendomsret af bulgarsk, cypriotisk, estisk, ungarsk, lettisk, litauisk, maltesisk, polsk, rumænsk, slovakisk, slovensk eller tjekkisk nationalitet.
- OHIM/AST/02/07 — Assistentter (AST3) inden for industriel ejendomsret.

Meddelelserne om udvælgelsesprøver er udelukkende offentliggjort på tysk, engelsk og fransk i *Den Europæiske Unions Tidende* C 300 A af 12. december 2007.

Yderligere oplysninger findes på EPSO's websted: <http://europa.eu/epso>

PROCEDURER I TILKNYTNING TIL GENNEMFØRELSEN AF KONKURRENCEPOLITIKKEN

KOMMISSIONEN

STATSSTØTTE — POLEN

Statsstøttesag C 34/07 (ex N 93/06) — Indførelse af en tonnageskatteordning for søtransportsektoren

Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2

(EØS-relevant tekst)

(2007/C 300/13)

Ved brev af 12. september 2007, der er gengivet på det autentiske sprog efter dette resumé, meddelte Kommissionen Republikken Polen, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for ovennævnte støtteforanstaltning.

Interesserede parter kan senest en måned efter offentliggørelsen af dette resumé og det efterfølgende brev sende deres bemærkninger til:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Energi og Transport
Direktorat A — Kontor 4
B-1049 Bruxelles
Fax (32-2) 296 12 42

Disse bemærkninger vil blive videresendt til Republikken Polen. Interesserede parter, der fremsætter bemærkninger til sagen, kan skriftligt anmode om at få deres navne hemmeligholdt. Anmodningen skal være begrundet.

RESUMÉ

1. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

1.1. Titel

Tonnageskat

1.2. Beskrivelse af den anmeldte foranstaltning

Under tonnageskatteordningen kan rederier, der er aktive inden for international søtransport, i stedet for selskabsskat eller personlig indkomstskat vælge at betale et engangsbeløb, der beregnes på basis af deres flådes tonnage. Til bestemmelse af beskatningsgrundlaget anvendes der på hvert af rederiets fartøjer en faldende sats på 0,50-0,10 EUR pr. 100 NT på fartøjets tonnage.

Følgende aktiviteter kan henføres under ordningen: international søtransport, redningsaktioner til søs, bugsering (forudsat at

bugserbådene henter over 50 % af deres indtægter fra andre bugseringsopgaver end bugsering fra, til eller inden for en havn) samt sandsugning (forudsat at sandsugerne henter over 50 % af deres indtægter fra søtransport af de indvundne materialer).

En række supplerende aktiviteter falder også ind under tonnageskatteordningen, herunder gebyrer for administration af fartøjer og besætninger samt indtægter fra udlejning af skibe.

Desuden kan indkomstskattepligtige redere trække sygeforsikringsbidrag og socialsikringsbidrag fra henholdsvis tonnageskattebeløbet og tonnageskatningsgrundlaget.

2. FORELØBIG VURDERING AF, OM DER FORELIGGER STATSSTØTTE

Den anmeldte ordning udgør tydeligvis statsstøtte som omhandlet i EF-traktatens 87, stk. 1.

3. TVIVL OM STØTTENS FORENELIGHED MED FÆLLES-MARKEDET

Kommissionen nærer tvivl med hensyn til, om følgende aspekter af den anmeldte ordning er forenelige med fællesmarkedet, og den har derfor besluttet at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. 659/1999⁽¹⁾:

- det forhold, at tonnageskatteordningen dækker fysiske — eller juridiske — indkomstskattepligtige personer
- disse personers mulighed for, hvis det viser sig, at tonnageskatten også kan erstatte den personlige indkomstskat, at trække sygeforskringsbidrag og socialsikringsbidrag fra henholdsvis skattebeløbet og beskatningsgrundlaget
- kravet om, at tonnageskattede rederier skal forblive inden for tonnageskatteordningen i blot fem år
- et tonnageskattet rederis mulighed for at lade tonnageskatteordningen omfatte fartøjer, for hvilke det ikke samtidig, for egen eller for tredjeparts regning, varetager følgende tre opgaver: den forretningsmæssige og tekniske forvaltning af fartøjer samt administrationen af besætninger, ud over en tonnage svarende til fire gange tonnagen af de fartøjer, for hvilke det varetager disse opgaver
- det forhold, at tonnageskatteordningen dækker bugserbåde og/eller sandsugere, selv når sådanne fartøjer benyttes til at udføre opgaver, der kan betegnes som søtransport, i mindre end halvdelen af deres driftstid i et givet regnskabsår
- de krav, der gælder i henseende til den strategiske og tekniske forvaltning, nemlig at alle nøglebeslutninger i praksis skal træffes i Polen, og at det overordnede personale, hovedsædet, bestyrelsen og administrationen skal befinde sig i Polen, kan resultere i forskelsbehandling på grund af nationalitet og en begrænsning af etableringsretten for redere, der er etableret i en anden medlemsstat, og som ønsker at udnytte fordelene ved denne foranstaltning via et sekundært forretningssted i Polen.

BREVETS ORDLYD

»1. PROCEDURA

- (1) Pismem z dnia 1 lutego 2006 r.⁽²⁾ Polska zgłosiła Komisji zamiar wprowadzenia systemu podatku tonażowego. Sprawa została zarejestrowana pod numerem N 93/06.

⁽¹⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

Artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. 659/1999:

»4. Konstaterer Kommissionen efter en foreløbig undersøgelse, at en anmeldt foranstaltning giver anledning til tvivl om, hvorvidt den er forenelig med fællesmarkedet, beslutter den at indlede proceduren efter traktatens artikel 93, stk. 2, i det følgende benævnt »beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure.«

⁽²⁾ Zarejestrowanym pod nr ref. TREN(2006) A/12656.

- (2) W pismach z dnia 9 marca, 7 września i 14 listopada 2006 r. oraz 11 kwietnia 2007 r.⁽³⁾ służby Komisji zwróciły się z prośbą o udzielenie dodatkowych wyjaśnień. W odpowiedziach z dnia 13 kwietnia, 9 i 16 maja 2006 r., 5 stycznia oraz 6 czerwca 2007 r.⁽⁴⁾ władze polskie przekazały informacje, o które zostały poproszone. Dodatkowo dnia 19 stycznia 2007 r. miało miejsce spotkanie na szczeblu technicznym.

2. SZCZEGÓŁOWY OPIS ŚRODKÓW POMOCY

2.1. Tytuł

- (3) Podatek tonażowy

2.2. Streszczenie

- (4) Podatek tonażowy to nowy podatek, który obejmuje armatorów prowadzących działalność w międzynarodowej żegludze morskiej. Armatorzy spełniający pewne kryteria (patrz ppkt 2.7 — Kryteria kwalifikacji) mogą w przeciągu następujących trzech lat dokonać wyboru opodatkowania podatkiem tonażowym. W odniesieniu do armatora, który złożył wniosek o objęcie go podatkiem tonażowym i któremu organy podatkowe przyznały prawo do tej formy opodatkowania (zwanego dalej »armatorem opodatkowanym podatkiem tonażowym«), roczne opodatkowanie przychodu z udziału w międzynarodowym transporcie morskim statków objętych podatkiem tonażowym będzie obliczane na zasadzie ryczałtu liczonego na podstawie pojemności netto posiadanej przez niego floty.

2.3. System podatku tonażowego

- (5) Polski system opodatkowania podatkiem tonażowym został wprowadzony przez Ustawę o podatku tonażowym z dnia 24 sierpnia 2006 r.⁽⁵⁾ Powinien on wejść w życie z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2007 r., gdy tylko zostanie zatwierdzony przez Komisję.
- (6) Według władz polskich zgłoszona Ustawa o podatku tonażowym została przygotowana na podstawie analizy istniejących systemów podatku tonażowego obowiązujących w Niemczech, Zjednoczonym Królestwie, Belgii i Niderlandach oraz po konsultacjach z armatorami.
- (7) Ustawa o podatku tonażowym pozwala armatorom opodatkowanym podatkiem tonażowym na zwolnienie z obowiązku dokonywania wpłat z zysku, o których mowa w Ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych⁽⁶⁾ oraz w Ustawie z dnia 1 grudnia 1995 r. o wpłatach z zysku przez jednoosobowe spółki Skarbu Państwa⁽⁷⁾, w zakresie przychodów z działalności opodatkowanej tym podatkiem.

⁽³⁾ Nr ref. TREN(2006) D/204393, D/210227, D/223420 i TREN(2007) D/307010.

⁽⁴⁾ Zarejestrowanymi pod nr ref. TREN(2006) A/19774, A/22657 i TREN(2007) A/31073, A/34300.

⁽⁵⁾ Dziennik Ustaw z 2006 r., nr 183, poz. 1353.

⁽⁶⁾ Dziennik Ustaw z 1992 r., nr 6, poz. 27, z późn. zm.

⁽⁷⁾ Dziennik Ustaw z 1995 r., nr 154, poz. 792.

- (8) Zgodnie z art. 5 Ustawy o podatku tonażowym, w odniesieniu do każdego statku objętego podatkiem tonażowym dobową stawkę w odniesieniu do przychodów z działalności kwalifikującej się do objęcia opodatkowaniem ustala się na zasadzie zryczałtowanej stawki w zależności od pojemności netto statku od każdych 100 NT i na każdy rozpoczęty dzień, niezależnie od tego czy statek jest w eksploatacji, czy nie:

Pojemność netto statku	Stawki do obliczenia dochodu
Do 1 000 NT	Równowartość 0,5 euro za każde 100 NT
Od 1001 do 10 000 NT	Równowartość 0,35 euro za każde 100 NT
Od 10 001 do 25 000 NT	Równowartość 0,20 euro za każde 100 NT
Od 25 001 NT	Równowartość 0,10 euro za każde 100 NT

- (9) Dla celów obliczeniowych pojemność netto statku zaokrągla się w następujący sposób: pojemność mniejszą niż 50 NT pomija się, a pojemność 50 i więcej podwyższa się do pełnych 100 NT.
- (10) Należną kwotę podatku tonażowego oblicza się od podstawy opodatkowania, którą stanowi wysokość dochodu obliczanego jak wskazano powyżej i która podlega opodatkowaniu normalną 19 % stawką podatku dochodowego od osób prawnych aktualnie obowiązującego w Polsce lub podatku dochodowego od osób fizycznych, zależnie od tego, czy armator opodatkowany podatkiem tonażowym normalnie podlega opodatkowaniu podatkiem od osób prawnych, czy podatkiem dochodowym od osób fizycznych.
- (11) Kwota podatku tonażowego będzie obliczana w EUR, a płacona w PLN po przeliczeniu według średniego kursu EUR ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego miesiąca, za który jest obliczany podatek tonażowy. Należną kwotę podatku tonażowego oblicza się bez pomniejszenia dochodu o koszty jego uzyskania.
- (12) Zgodnie z art. 8 Ustawy o podatku tonażowym przychody uzyskane przez armatora będącego podatnikiem podatku tonażowego ze sprzedaży statku, w części niewykorzystanej na nabycie własności, remont, modernizację lub przebudowę innego statku, w okresie 3 lat od dnia sprzedaży, nie będą podlegać opodatkowaniu podatkiem tonażowym, lecz stawką ryczałtową w wysokości 15 %.
- (13) Osoby fizyczne lub osoby będące współnikami spółki osobowej podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych korzystają ze specjalnych dodatkowych środków. Przysługuje im prawo do odliczenia:
- od kwoty podatku tonażowego, kwoty składki na ubezpieczenie zdrowotne określonej w Ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych⁽⁸⁾, zapłaconej przez nich bezpośrednio w odnośnym roku podatkowym (art. 6 Ustawy o podatku tonażowym); oraz

- od podstawy opodatkowania podatkiem tonażowym, kwoty składek na ubezpieczenia społeczne określonych w Ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych⁽⁹⁾, zapłaconych przez nich bezpośrednio w odnośnym roku podatkowym (art. 4 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym).

- (14) Kwota składek na ubezpieczenia społeczne podlegająca odliczeniu nie może przekroczyć podstawy opodatkowania (art. 4 ust. 3 oraz art. 4 ust. 4 Ustawy o podatku tonażowym). Kwota składki na ubezpieczenie zdrowotne, o którą zmniejsza się podatek tonażowy, nie może przekroczyć 7,75 % podstawy wymiaru tej składki. W związku z powyższym odliczenie kwoty składki na ubezpieczenie zdrowotne może anulować należną kwotę podatku tonażowego, nie może jednak sprawić, że będzie ona ujemna.
- (15) Armator opodatkowany podatkiem tonażowym musi dostarczyć odpowiednie dokumenty stwierdzające faktyczne poniesienie przez niego wydatków na cele ubezpieczenia zdrowotnego oraz ubezpieczeń społecznych.
- (16) Władze polskie wyjaśniają, że odliczenia składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe oraz wypadkowe zgodnie z art. 4 ust. 3 oraz art. 6 przysługują jedynie armatorom będącym osobami fizycznymi i tym samym nie obejmują armatorów będących osobami prawnymi. Władze polskie twierdzą, że taki system odliczeń wynika ze specyfiki funkcjonowania systemu ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych w Polsce. Wskazały one, że system ten nie przewiduje obowiązku uiszczania składek na ubezpieczenia społeczne oraz na ubezpieczenie zdrowotne przez osoby prawne w związku z prowadzoną przez nie działalnością.
- (17) W tym zakresie, z polskiego systemu podatkowego, w szczególności z Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz Ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne⁽¹⁰⁾, wynika, że w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych możliwe jest odliczenie składek na ubezpieczenia społeczne od podstawy opodatkowania oraz składek na ubezpieczenie zdrowotne od wysokości podatku. Zdaniem władz polskich zasadą jest kompensowanie poprzez system podatku dochodowego składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne płaconych przez podatników (osoby fizyczne). To właśnie dlatego, według władz polskich, wprowadzona została możliwość odliczenia tego rodzaju składek od podstawy opodatkowania podatkiem tonażowym, względnie od podatku tonażowego.
- (18) Władze polskie utrzymują również, że wyłączenie możliwości kompensaty tych składek poprzez podatek tonażowy w odniesieniu do armatorów będących osobami fizycznymi stawiałoby ich w gorszej sytuacji niż innych płatników podatku dochodowego od osób fizycznych. W konsekwencji stanowiłoby to niczym nieuzasadnione zróżnicowanie sytuacji prawnej podatników w odniesieniu do możliwości odliczania składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, w zależności od formy opodatkowania. Kompensata tych składek nie jest zatem związana jedynie z podatkiem tonażowym.

(8) Dziennik Ustaw z 2004 r., nr 210, poz. 2135, z późn. zm.

(9) Dziennik Ustaw z 2007 r., nr 11, poz. 74, z późn. zm.

(10) Dziennik Ustaw z 1998 r., nr 144, poz. 930, z późn. zm.

- (19) Władze polskie podkreślają, że odpowiednie przepisy Ustawy o podatku tonażowym nie pozwalają na odliczenie od podatku tonażowego składek zapłaconych przez członków załogi zatrudnionych na pokładzie statków lub innych pracowników armatorów.

2.4. Cel programu

- (20) Program opiera się na wprowadzeniu środków podatkowych na rzecz sektora gospodarki morskiej związanego z międzynarodowym transportem morskim. Ma on na celu zachęcenie do powrotu do — aktualnie prawie pustego — polskiego rejestru statków handlowych przewidywanej ilości ok. 96 statków, zwiększenie zatrudnienia wspólnotowych marynarzy oraz zatrudnienia w sektorze morskim na lądzie.
- (21) Według władz polskich, Ustawa o podatku tonażowym ma na celu zmniejszenie negatywnych skutków »przeflagowania« statków polskich armatorów pod obce bandery, takich jak:
- spadek zatrudnienia w gospodarce morskiej;
  - utrata przez Polskę morskiego »know-how«;
  - dodatkowe koszty ponoszone przez kontrolę państwa portu (Port State Control) państw Unii Europejskiej przy kontroli statków polskich pływających pod »wygodnymi banderami«;
  - bojkotowanie polskich statków pływających pod »wygodnymi banderami« przez Międzynarodowy Związek Transportowców;
  - brak możliwości korzystania przez polskich armatorów z instrumentów polityki żegludowej Unii Europejskiej, skierowanych wyłącznie do statków podnoszących bandery państw członkowskich Unii Europejskiej.
- (22) Z analiz i symulacji przeprowadzonych przez władze polskie wynika, że wprowadzenie podatku tonażowego spowoduje stopniowy powrót statków polskich pod banderę narodową, a także przyczyni się do zwiększenia wpływów do budżetu państwa z tytułu eksploatacji statków morskich przez armatorów krajowych. Zarówno każde powiększenie Polskiego Rejestru Statków, jak i każde nowe działanie w ramach żeglugi na terenie Polski przeprowadzone w celu skorzystania z proponowanego podatku, doprowadzi do zwiększenia zatrudnienia.

2.5. Budżet

- (23) Polski system podatku tonażowego będzie finansowany przez redukcję wpływów do budżetu państwa. Niemniej jednak władze polskie nie są w stanie ocenić wysokości dochodów fiskalnych, które zostaną utracone. Szacowany dochód z podatku tonażowego wyniesie ok. 0,175 mln EUR rocznie.

2.6. Czas trwania programu

- (24) Pismem z dnia 13 kwietnia 2006 r. władze polskie zobowiązały się do ograniczenia czasu stosowania podatku tonażowego do okresu 10 lat oraz do ponownego zgłoszenia programu po upływie tego 10-letniego okresu. W związku z tym analizowany tu program po jego zatwierdzeniu wejdzie w życie na lata 2007-2016.

2.7. Kryteria kwalifikacji

2.7.1. Kwalifikujące się statki

- (25) Statkiem kwalifikującym się do objęcia podatkiem jest statek morski o polskiej przynależności wykorzystywany w międzynarodowym transporcie morskim i spełniający wszystkie warunki dopuszczenia do żeglugi na morzu. Uznanie statku za statek morski wymaga uzyskania świadectwa zgodnie z Międzynarodową konwencją w sprawie linii ładunkowych lub Międzynarodową konwencją o bezpieczeństwie życia na morzu (SOLAS).

2.7.2. Kwalifikująca się działalność

- (26) Podatek tonażowy obejmie wyłącznie armatorów prowadzących działalność polegającą na świadczeniu usług w morskiej żegludzie międzynarodowej z wykorzystaniem statków o pojemności powyżej 100 GT. Działalnością kwalifikującą się do objęcia podatkiem tonażowym jest:
- (i) transport ładunków i/lub pasażerów,
  - (ii) ratownictwo pełnomorskie (statki ratownicze oraz używane do transportu osób na morzu),
  - (iii) holowanie pełnomorskie, pod warunkiem że co najmniej 50 % przychodów z działalności faktycznie wykonywanej w ciągu roku podatkowego przez holownik stanowią przychody uzyskane z usługi transportu morskiego innego niż holowanie do portu i z portu,
  - (iv) pogłębianie, pod warunkiem, że 50 % przychodów z całości działalności faktycznie wykonywanej w ciągu roku przez pogłębiarkę stanowią przychody z transportu wydobytych materiałów na pełnym morzu.
- (27) W Ustawie o podatku tonażowym pod pojęciem żeglugi międzynarodowej należy rozumieć żeglugę morską wykonywaną między portami polskimi a portami zagranicznymi, żeglugę morską między portami polskimi lub żeglugę morską między portami polskimi, pod warunkiem, że podróż ta stanowi odcinek dalszej podróży morskiej do portu zagranicznego. W związku z tym, żegluga jedynie w granicach Polski (kabotaż) nie może zostać objęta podatkiem tonażowym na podstawie obecnej Ustawy o podatku tonażowym.
- (28) Dodatkowo pewna działalność pomocnicza związana z usługami w zakresie transportu towarów lub pasażerów lub mająca na celu wspomaganie działalności głównej może również podlegać opodatkowaniu podatkiem tonażowym. Artykuł 3 ust. 2 Ustawy o podatku tonażowym wymienia działania pomocnicze, które również mogą zostać objęte podatkiem tonażowym, pod warunkiem, że mają związek ze świadczeniem kwalifikujących się usług wymienionych powyżej. Działalność pomocnicza, to działalność w zakresie:
- (i) dzierżawy i użytkowania kontenerów,
  - (ii) prowadzenia działalności załadunkowej, rozładunkowej i naprawczej,
  - (iii) prowadzenia terminali pasażerskich,

- (iv) sprzedaży towarów i usług na pokładzie statków pasażerskich i pasażersko-towarowych w celu ich konsumpcji na pokładzie statku,
- (v) prowadzenia działalności kantorowej na pokładzie statków pasażerskich i pasażersko-towarowych skierowanej jedynie do pasażerów statku, pod warunkiem, że taka działalność pozostaje w związku z działalnością główną,
- (vi) dowozu lądowego i morskiego ładunków i pasażerów,
- (vii) przewozu ładunków i pasażerów w transporcie multimodalnym,
- (viii) zarządu nad statkami,
- (ix) świadczenia usług agentów i maklerów morskich, usług brokerskich i usług agencji zatrudniania, związanych z załogą statku,
- (x) działalności polegającej na wynajmie, dzierżawie lub wycarterowaniu statku.
- (29) Artykuł 3 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym zawiera wykaz działalności, która nie może podlegać opodatkowaniu podatkiem tonażowym:
- (i) poszukiwania, badania geologiczne oraz wydobywanie zasobów mineralnych z dna morskiego,
- (ii) rybołówstwo lub przetwórstwo rybne,
- (iii) budowa portów morskich, budowa i remont infrastruktury portowej lub urządzeń portowych,
- (iv) budowa elektrowni wiatrowych,
- (v) budowa rurociągów przesyłowych na dnie morza,
- (vi) budowa dróg wodnych lub pogłębianie dna dróg i zbiorników wodnych,
- (vii) prace podwodne,
- (viii) świadczenie usług pilotowych w granicach portów morskich,
- (ix) żegluga pasażerska w granicach portów i przystani morskich,
- (x) edukacja, badania naukowe, sport lub transport rekreacyjny,
- (xi) eksploatacja statków stale zakotwiczonych lub zacumowanych, które nie posiadają zdolności żeglugowej,
- (xii) holowanie, chyba że co najmniej 50 % przychodów z działalności faktycznie wykonywanej w ciągu roku przez holownik stanowią przychody uzyskane z usługi holowania innego niż holowania do i z portu oraz w granicach portu,
- (xiii) pogłębianie, chyba że 50 % przychodów z całości działalności faktycznie wykonywanej w ciągu roku przez pogłębiarkę stanowią przychody z transportu wydobytych materiałów na pelnym morzu.
- (31) Zgodnie z art. 2 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym armator to osoba fizyczna lub osoba prawna, spółka z nieograniczoną odpowiedzialnością, spółka cywilna, spółka jawna, spółka partnerska, spółka komandytowa, spółka komandytowo-akcyjna lub spółka kapitałowa w organizacji, mająca odpowiednio miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd w Polsce i posiadająca ważny Dokument Zgodności wydany zgodnie z Międzynarodową konwencją o bezpieczeństwie życia na morzu⁽¹¹⁾. Armator taki musi spełniać przynajmniej jeden z warunków:
- we własnym imieniu uprawiać żeglugę statkiem morskim własnym lub cudzym,
  - być właścicielem statku, nie uprawiając jednocześnie we własnym imieniu żeglugi statkiem własnym lub cudzym, lub
  - zarządzać cudzym statkiem, w cudzym imieniu i na cudzą rzecz na podstawie umowy.
- (32) Władze polskie dokładniej określają⁽¹²⁾, że przedsiębiorstwa kwalifikujące się do objęcia podatkiem mogą być:
- osobami fizycznymi, spółkami cywilnymi osób fizycznych, spółkami jawnymi osób fizycznych oraz spółkami komandytowo-akcyjnymi, jeżeli ich przychody netto ze sprzedaży towarów, usług i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły co najmniej równowartość w walucie polskiej 800 000 EUR,
  - spółkami handlowymi (osobowymi i kapitałowymi, w tym również w organizacji), a także innymi osobami prawnymi,
  - zagranicznymi osobami prawnymi, zagranicznymi jednostkami nie posiadającymi osobowości prawnej oraz zagranicznymi osobami fizycznymi, prowadzącymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność osobiście, przez osobę upoważnioną lub przy pomocy pracowników — w odniesieniu do działalności prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez względu na wielkość przychodów,
  - innymi jednostkami nie wymienionymi powyżej, jeżeli otrzymują one na realizację zadań zleconych dotacje lub subwencje z budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego lub funduszy celowych — od początku roku obrotowego, w którym dotacje lub subwencje zostały im przyznane.
- (33) W związku z zarządzaniem strategicznym, przedsiębiorstwo objęte podatkiem tonażowym musi podejmować decyzje w kwestii znacznych wydatków kapitałowych oraz obniżenia kapitału z terytorium Polski. Przy ocenie powyższych kwestii, władze polskie wezmą pod uwagę stopień, w jakim zagraniczni pracownicy pracują pod kierunkiem pracowników polskich. lub w jakim odpowiadają przed pracownikami polskimi. W ocenie czy strategiczna działalność przeprowadzana jest z terytorium Polski ważne również będzie umiejscowienie głównej siedziby, włączając w to miejsce pracy kadry zarządzającej szczebla wyższego oraz miejsce, z którego podejmowane są decyzje zarówno rady nadzorczej, jak i zarządu.

2.7.3. Kwalifikujące się podmioty

- (30) Przedsiębiorstwami kwalifikującymi się do objęcia pomocą są przedsiębiorstwa armatorskie spełniające określone kryteria.

⁽¹¹⁾ Dziennik Urzędowy Ministerstwa Infrastruktury (WE) nr 4/2005, poz. 28.

⁽¹²⁾ Ustawa o rachunkowości z dnia 29 września 1994 r., Dziennik Ustaw z 2002 r., nr 76, poz. 694, z późn. zm.

(34) W przypadku zarządzania komercyjnego, organy podatkowe sprawdzą, czy działalność w zakresie planowania tras, przyjmowania rezerwacji dla pasażerów lub załadunku, zaopatrzenia statku, zarządzania i szkolenia pracowników, technicznego zarządzania statkami, włącznie z podejmowaniem decyzji w sprawie napraw i przeglądu statków, ma miejsce w Polsce. Znaczenie ma także zachowanie takich miejsc, jak centra szkoleń, terminale, itp. w Polsce oraz zakres w jakim zagraniczne biura lub oddziały pracują pod kierownictwem personelu umiejscowionego w Polsce. Fakt, że statek pływa pod polską banderą, jest zarejestrowany, ubezpieczony lub finansowany w Polsce może działać jako dodatkowy argument na poparcie elementów wskazanych powyżej. W każdym razie przedsiębiorstwo musi przejść obie części oceny: badanie zarządzania strategicznego oraz zarządzania komercyjnego, z wynikiem pozytywnym.

(35) Podsumowując, przedsiębiorstwo kwalifikujące się do objęcia pomocą musi spełniać trzy kryteria:

- podlegać opodatkowaniu polskim podatkiem dochodowym od osób prawnych lub podatkiem dochodowym od osób fizycznych;
- wykorzystywać w swej działalności kwalifikujące się statki, pływające pod polską banderą;
- oraz wykonywać nad nimi zarząd strategiczny i komercyjny z terytorium Polski.

2.7.4. Środki zabezpieczające

(36) System pomocy przewiduje pewne środki zabezpieczające uniemożliwiające niekontrolowane przysparzanie korzyści z działań w Polsce lub w innych krajach, które nie spełniają kryteriów kwalifikacji.

(37) Po pierwsze należy przypomnieć, że podatek tonażowy będzie funkcjonował w ramach polskiego systemu podatkowego. System ten opiera się głównie na:

- Ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych z dnia 15 lutego 1992 r. ⁽¹³⁾; oraz
- Ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych z dnia 26 lipca 1991 r. ⁽¹⁴⁾.

2.7.5. Weryfikacja transakcji w ramach grupy spółek na zasadzie ceny rynkowej

(38) Przepisy dwóch wyżej wspomnianych obecnie obowiązujących ustaw podatkowych zawierają uregulowania uniemożliwiające »przerzucanie« dochodu ze spółki stowarzyszonej nieopodatkowanej podatkiem tonażowym do spółki opodatkowanej tym podatkiem. Artykuł 11 Ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych ⁽¹⁵⁾ (i odpowiednio art. 25 Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych ⁽¹⁶⁾) stanowi, że jeśli podatnicy powiązani są ze sobą w sposób ustalony lub narzucony przez te przepisy, i jeżeli w wyniku takich powiązań zostaną

ustalone lub narzucone warunki różniące się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne podmioty i w wyniku tego podmiot nie wykazuje dochodów albo wykazuje dochody niższe od tych, jakich należałoby oczekiwać, gdyby wymienione powiązania nie istniały — dochody danego podmiotu oraz należny podatek określa się bez uwzględnienia warunków wynikających z tych powiązań. Władze polskie są zdania, że zasada ta odnosi się również *mutatis mutandis* do transakcji między spółkami stowarzyszonymi opodatkowanymi podatkiem tonażowym a spółkami stowarzyszonymi nieopodatkowanymi tym podatkiem. W tym celu dochody takich podatników określa się w drodze oszacowania przy zastosowaniu metod wskazanych w odpowiedniej ustawie podatkowej (tj. w Ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych lub Ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych).

(39) Dodatkowo, zgodnie z art. 9 Ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz art. 25a Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, podatnicy, którzy zawierają transakcje z podmiotami powiązanymi mają obowiązek sporządzania szczególnej dokumentacji podatkowej. Istnieje obowiązek przedłożenia takiej dokumentacji na żądanie organów podatkowych lub organów kontroli skarbowej. Dokumentacja ta musi stanowić dowód na to, że przeprowadzone transakcje nie różnią się od transakcji zawieranych przez podmioty niezależne, a jeśli odbiegają od transakcji rynkowych, należy udokumentować, że jest to uzasadnione racjonalnymi przesłankami. Przepisy obu ustaw o podatku dochodowym przewidują szczególną stawkę podatku w wysokości 50 %, która ma zastosowanie do oszacowanego dochodu podatników podlegających opodatkowaniu w Polsce, jeśli podatnicy ci nie przedstawią organom podatkowym wymaganej przez przepisy dokumentacji w zakresie transakcji z powiązanymi z nimi spółkami.

(40) Przepisy te będą stosowane również w odniesieniu do podatników opodatkowanych podatkiem tonażowym będących jednocześnie płatnikami podatku dochodowego w odniesieniu do działalności, która nie kwalifikuje się do objęcia podatkiem tonażowym. Obowiązujące przepisy prawne umożliwiają dokonywanie weryfikacji osiągniętego zysku poprzez sprawdzenie kosztów uzyskania przychodów i kosztów podatkowych. Natomiast w przypadku podatku tonażowego opodatkowaniu podlega inna kategoria dochodu niezwiązana z przychodami i kosztami w rozumieniu ustaw o podatku dochodowym. Jest ona uzależniona jedynie od tonażu posiadanych statków i okresu ich eksploatacji.

(41) W związku z powyższym Polska uważa, że ustawodawstwo podatkowe zawiera już środki zabezpieczające uniemożliwiające niekontrolowane przysparzanie korzyści oparte na zasadzie ceny rynkowej, które są wystarczające do wykrycia i skorygowania transakcji między podmiotami powiązanymi, zawieranych po cenie innej niż cena rynkowa.

2.7.6. Odrębna księgowość

(42) Zgodnie z art. 7 ust. 1 Ustawy o podatku tonażowym działalność armatora objętą podatkiem tonażowym należy oddzielić od innych rodzajów prowadzonej przez niego działalności.

⁽¹³⁾ Dziennik Ustaw z 2000 r., nr 54, poz. 654, z późn. zm.

⁽¹⁴⁾ Dziennik Ustaw z 2000 r., nr 14, poz. 176, z późn. zm.

⁽¹⁵⁾ Por. przypis 13.

⁽¹⁶⁾ Por. przypis 14.

(43) Armatorzy podlegający Ustawie o rachunkowości z dnia 29 września 1994 r. ⁽¹⁷⁾, tj. ci, którzy zarejestrowali swą działalność lub główne miejsce zarządzania w Polsce, zobowiązani są w prowadzonej ewidencji księgowej do oddzielenie aktywów i pasywów, przychodów i związanych z nimi kosztów w odniesieniu do poszczególnych rodzajów działalności podlegającej opodatkowaniu podatkiem tonażowym oraz tych, które nie podlegają opodatkowaniu podatkiem tonażowym. Ponadto armatorzy opodatkowani podatkiem tonażowym są zobowiązani prowadzić w okresie opodatkowania podatkiem tonażowym odrębny wykaz środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych związanych z działalnością objętą tym podatkiem.

(44) Polskie ustawodawstwo podatkowe ⁽¹⁸⁾ zezwala organom podatkowym na dokonanie, jeśli to konieczne, określenia zysków z różnego rodzaju działalności prowadzonej przez podatników w drodze oszacowania. Podatnicy są zobowiązani do prowadzenia ewidencji rachunkowej (lub księgi przychodów i rozchodów w przypadku podatku dochodowego od osób fizycznych) w sposób zapewniający możliwość określenia wysokości dochodu (straty), podstawy opodatkowania i wysokości należnego podatku za dany rok podatkowy. W przedstawianych przez siebie dokumentach armatorzy objęci podatkiem tonażowym muszą uwzględnić środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne oraz wszelkie informacje niezbędne do obliczenia wysokości odpisów amortyzacyjnych.

(45) W sytuacji gdy armator objęty podatkiem tonażowym prowadzi działalność objętą podatkiem tonażowym oraz inną działalność objętą podatkiem dochodowym, wówczas jest on zobowiązany w ewidencji księgowej wyodrębnić przychody i związane z nimi koszty, pochodzące z obu rodzajów działalności. W ten sposób obowiązujące przepisy podatkowe uniemożliwiają transfer dochodów lub zysku z działalności nieopodatkowanej podatkiem tonażowym do działalności nim opodatkowanej.

(46) W konsekwencji władze polskie są zdania, że obecne ustawodawstwo podatkowe w wystarczający sposób określa zasady podziału nie tylko przychodów i kosztów, lecz także zadłużenia i kapitalizacji w odniesieniu do podatku tonażowego w zakresie działalności objętej oraz nieobjętej tym podatkiem.

2.7.7. Minimalny udział we własności floty

(47) Ustawa o podatku tonażowym nie ustanawia wymogu minimalnego udziału armatorów opodatkowanych podatkiem tonażowym we własności floty. W szczególności dochody z czarterowania statków na zasadzie czarteru na czas, czarteru na podróż lub umowy o zafrachtowanie lub z komercyjnego zarządzania cudzymi statkami mogą najwyraźniej bez żadnych ograniczeń zostać objęte podatkiem tonażowym.

⁽¹⁷⁾ Dziennik Ustaw z 2000 r., nr 14, poz. 176, z późn. zm.

⁽¹⁸⁾ Artykuł 9 Ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych i art. 24a Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

2.7.8. Zasady dotyczące nakładów finansowych

(48) Żadne ulgi podatkowe, takie jak amortyzacja majątku, nie przysługują w odniesieniu do części nakładów finansowych netto związanej z działalnością objętą podatkiem tonażowym. Aktywa brane pod uwagę w odniesieniu do działalności objętej podatkiem tonażowym to kwalifikujące się statki, aktywa trwałe częściowo lub w całości wykorzystywane do wykonywania tej działalności oraz aktywa łatwo zbywalne i powiązane. Jedynie ta część kosztów odsetek oraz strat kursowych, która związana jest z działalnością nieobjętą podatkiem tonażowym, będzie podlegać odliczeniu od dochodu pochodzącego z działalności opodatkowanej podatkiem dochodowym od osób prawnych.

2.7.9. Opcja »wszystko albo nic«

(49) Artykuły 3 oraz 4 Ustawy o podatku tonażowym stanowią, że armator opodatkowany podatkiem tonażowym rozlicza w ten sposób całą działalność kwalifikującą się do objęcia tym podatkiem wykonywaną z wykorzystaniem wszystkich posiadanych statków kwalifikujących się do objęcia tym podatkiem. Nie jest możliwe wybiórcze korzystanie z systemu podatku tonażowego.

(50) Zasadę tą stosuje się także w odniesieniu do grup przedsiębiorstw. Wszystkie przedsiębiorstwa z danej grupy przedsiębiorstw kwalifikujące się do objęcia podatkiem tonażowym podlegające opodatkowaniu w Polsce muszą przyjąć sposób opodatkowania podatkiem tonażowym w odniesieniu do wszystkich rodzajów działalności kwalifikujących się do objęcia podatkiem tonażowym, w momencie gdy jedno z nich wybierze ten sposób opodatkowania.

(51) Zasada ta ma celu uniknięcie sytuacji, w której armatorzy opodatkowani podatkiem tonażowym wybieraliby opodatkowanie podatkiem tonażowym w odniesieniu do statków przynoszących dochody, zachowując opodatkowanie zwyczajnym podatkiem dochodowym tej części floty, która przynosi straty. W Ustawie o podatku tonażowym brak jest szczegółowych przepisów dotyczących grup przedsiębiorstw, gdyż znajdują się one w Ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych.

(52) Jako grupę przedsiębiorstw należy rozumieć wszystkie przedsiębiorstwa kontrolowane przez jedną osobę fizyczną, lub w przypadku, gdy przedsiębiorstwo nie jest kontrolowane w ten sposób, to przedsiębiorstwo oraz inne przedsiębiorstwa przez nie kontrolowane. Zgodnie z tymi przepisami osoba kontroluje przedsiębiorstwo, jeśli jest zdolna do kontrolowania lub nabycia kontroli, w sposób bezpośredni lub pośredni, działalności tego przedsiębiorstwa.

(53) Zgodnie z art. 11 Ustawy o podatku tonażowym, w przypadku połączenia się armatorów, z których przynajmniej jeden opodatkowany jest podatkiem tonażowym lub w przypadku, gdy armator opodatkowany podatkiem tonażowym przejmuje innego armatora, nowo utworzone przedsiębiorstwo będzie podlegało opodatkowaniu podatkiem tonażowym w odniesieniu do całości posiadanej kwalifikującej się floty.

(54) Kierując się tą samą logiką, w celu uniemożliwienia wybiórczego korzystania przez armatorów z tego systemu, tj. uniemożliwienia stosowania strategii polegającej na jednoczesnym wyborze najkorzystniejszych aspektów podatku dochodowego i podatku tonażowego w odniesieniu do kwalifikujących się rodzajów działalności, armatorzy objęci podatkiem tonażowym nie mogą przez określony czas zrezygnować z tej formy opodatkowania. Okres ten, nazwany »okresem opodatkowania podatkiem tonażowym« wprowadzony został do ustawy w celu uniemożliwienia armatorom dowolnej zmiany formy opodatkowania z podatku tonażowego na podatek dochodowy zależnie od posiadanych aktualnie długów lub dochodów. Okres opodatkowania podatkiem tonażowym określony w Ustawie o podatku tonażowym wynosi 5 lat.

2.8. Bandera

(55) Zgłoszony przez Polskę system podatku tonażowego ściśle związany jest z podnoszoną banderą, tzn. ze spełnieniem przez kwalifikujące się statki warunku zarejestrowania w polskim rejestrze okrętowym.

2.9. Inne programy pomocy

(56) Na gruncie posiadanych przez Komisję informacji, nie istnieje obecnie żaden system pomocy na rzecz transportu morskiego w Polsce.

2.10. Zobowiązania strony polskiej

(57) Władze polskie zobowiązały się w swoim zgłoszeniu do:

- przedkładania Komisji rocznych sprawozdań dotyczących zmian stanu zarejestrowanej w Polsce floty oraz zatrudnienia marynarzy, wskazujących liczbę armatorów lub grup armatorów objętych podatkiem tonażowym; oraz
- ponownego zgłoszenia systemu podatku tonażowego po upływie okresu 10 lat ⁽¹⁹⁾.

3. OCENA POMOCY

3.1. Istnienie pomocy zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE

(58) Zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

⁽¹⁹⁾ Armatorzy, którzy zostaną objęci podatkiem tonażowym przed końcem 2016 roku, zatrzymają prawo do korzystania z przedłożonego do ponownej oceny programu przez okres 10 lat.

(59) Dzięki systemowi podatku tonażowego, władze polskie przewidują przyznanie pomocy poprzez obniżenie podatków, które w innym wypadku musiałyby ponosić przedsiębiorstwa w tym sektorze, przy użyciu zasobów państwowych, faworyzując przez to pewien rodzaj działalności, w związku z faktem, że środek ten odnosi się do sektora międzynarodowego transportu morskiego. Tego rodzaju pomoc grozi zakłóceniem konkurencji i może wpływać na handel między państwami członkowskimi, ponieważ działalność w zakresie transportu morskiego prowadzona jest głównie na poziomie międzynarodowym. W związku z tym, Komisja uznaje, że środek dotyczy pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE. Władze polskie nie próbowały zakwestionować tej oceny. Niniejsza opinia Komisji zgodna jest z poprzednią praktyką Komisji w tym zakresie ⁽²⁰⁾.

3.2. Podstawa prawna oceny

(60) W rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE pomoc przeznaczona na wsparcie rozwoju niektórych rodzajów działalności gospodarczej lub niektórych sektorów gospodarki może być traktowana jako zgodna ze wspólnym rynkiem w przypadku, gdy nie zakłóca, w sposób sprzeczny ze wspólnym interesem, warunków wymiany handlowej i stanowić podstawę do wyłączenia jej spod ogólnego zakazu pomocy państwa. Komisja uznaje, że art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu WE stanowi zatem stosowną podstawę prawną do analizy niniejszego programu pomocy.

(61) W tym konkretnym przypadku pomoc dla sektora morskiego musi być zbadana w świetle Wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa dla transportu morskiego ⁽²¹⁾ z 2004 r. (dalej zwanych »Wytycznymi«). Wytyczne te określają warunki, na jakich zezwala się państwom członkowskim na tworzenie niektórych programów pomocy państwa w celu wsparcia przemysłu transportu morskiego, jeśli służą one realizacji ogólnych celów takich, jak:

- udoskonalenie bezpiecznego, wydajnego i przyjaznego dla środowiska transportu morskiego,
- zachęcanie do rejestrowania statków pod banderami państw członkowskich lub ich powrotu pod te bandery,
- wspieranie konsolidacji konglomeratu morskiego posiadającego siedziby w państwach członkowskich, przy jednoczesnym utrzymaniu wszechstronnie konkurencyjnej floty na rynkach światowych,
- utrzymanie i udoskonalenie morskiego know-how oraz ochronę i promowanie zatrudnienia marynarzy z państw członkowskich UE i państw EFTA, a także
- wspieranie promocji nowych usług w dziedzinie transportu morskiego bliskiego zasięgu zgodnie z białą księgą poświęconą polityce transportowej Wspólnoty.

⁽²⁰⁾ Wytyczne wspólnoty w sprawie pomocy publicznej dla transportu morskiego; Dz.U. C 13 z 17.1.2004, str. 3. W szczególności rozdział 3.1, w którym mowa, że: »system zastępujący zwyczajny podatek dochodowy podatkiem tonażowym jest pomocą państwa.«

⁽²¹⁾ Wytyczne wspólnoty w sprawie pomocy państwa dla transportu morskiego, Dz.U. C 13 z 17.1.2004, str. 3.

3.3. Poprzednie decyzje dotyczące podobnych programów pomocy w państwach członkowskich

- (62) W przeciągu ostatnich 11 lat Komisja zatwierdziła na wyżej wspomnianej podstawie prawnej wiele programów pomocowych na rzecz sektora transportu morskiego opartych na podatku tonażowym, w których zawarte były podobne przepisy ⁽²²⁾.
- niderlandzki system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 738/95, zatwierdzona dnia 20 marca 1996 r.);
  - niemiecki system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 396/98, zatwierdzona dnia 25 listopada 1998 r.);
  - angielski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 790/99, zatwierdzona dnia 2 sierpnia 2000 r.);
  - hiszpański system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 736/01, zatwierdzona dnia 27 lutego 2002 r.);
  - duński system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 563/01, zatwierdzona dnia 12 marca 2002 r.);
  - fiński system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 195/02, zatwierdzona dnia 16 października 2002 r.);
  - irlandzki system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 504/02, zatwierdzona dnia 11 grudnia 2002 r.);
  - belgijski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 433/02, zatwierdzona dnia 19 marca 2003 r.);
  - francuski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 737/02, zatwierdzona dnia 13 maja 2003 r.);
  - system opodatkowania podatkiem tonażowym w hiszpańskim Kraju Basków (pomoc N 572/02, zatwierdzona dnia 5 lutego 2003 r.);
  - włoski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 114/04, zatwierdzona dnia 20 października 2004 r.);
  - litewski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 330/05, zatwierdzona dnia 19 lipca 2006 r.).

3.4. Ocena zgodności

- (63) Rozdział 3.1 Wytycznych wyraźnie wskazuje na system opodatkowania przedsiębiorstw podatkiem tonażowym

⁽²²⁾ Tekst większości tych decyzji dostępny jest w języku(-ach) oficjalnym(-ych) pod następującym adresem internetowym: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm. Nieautentyczne wersje w językach roboczych Komisji dostępne są na stronie: http://ec.europa.eu/dgs/energy_transport/state_aid/decisions/decisions_dg_tren_en.htm.

jako przykład środków podatkowych, które »zabezpieczają wysokojakościowe zatrudnienie w sektorze morskim na lądzie« i w związku z tym mogą być uznane za zgodne ze wspólnym rynkiem ⁽²³⁾.

- (64) Wytyczne wyznaczają jednakże pewne kryteria, które system taki musi spełnić, aby mógł zostać uznany za zgodny ze wspólnym rynkiem. Ponadto w dotychczas przyjętych decyzjach w sprawie systemów opodatkowania podatkiem tonażowym Komisja rozwinęła przywołaną powyżej w pkt 62 ugruntowaną praktykę w sposobie oceny, czy dane zgłoszenie spełnia wspomniane kryteria, w celu zapobieżenia zakłóceniom konkurencji we Wspólnocie.
- (65) W dalszej części niniejszego dokumentu Komisja dokona oceny zgłoszonego programu pomocy pod względem spełnienia przez niego kryteriów zawartych w Wytycznych. Ocena ta wymaga zbadania programu pod względem działalności, statków oraz przedsiębiorstw kwalifikujących się do objęcia programem, zbadania środków zabezpieczających uniemożliwiających niekontrolowane przysparzanie korzyści z działań, które nie spełniają kryteriów kwalifikacji, zbadania czy spełnione są warunki odnoszące się do pułapu określonego w rozdziale 11 Wytycznych oraz do obowiązku przedkładania sprawozdań ustanowionego w rozdziale 12 Wytycznych.

3.4.1. Badanie zakresu programu

3.4.1.1. Kwalifikująca się działalność

Podstawowa kwalifikująca się działalność

- (66) Komisja nie ma zastrzeżeń co do zgodnej z Wytycznymi możliwości objęcia podatkiem tonażowym międzynarodowego transportu morskiego ładunków i/lub pasażerów. Komisja przypomina, że w wielu spośród wyżej wspomnianych decyzji nie wprowadzano żadnego rozróżnienia pomiędzy transportem międzynarodowym a kabotażem i w związku z tym można stwierdzić, że Komisja zaaprobowwała objęcie kabotażu morskiego podatkiem tonażowym. Praktyka Komisji nie stoi więc na przeszkodzie temu, aby Polska rozszerzyła system opodatkowania podatkiem tonażowym również na usługi kabotażu.
- (67) W odniesieniu do holowania, Wytyczne stanowią, że »holowanie« jest objęte zakresem ich stosowania, tylko jeżeli ponad 50 % działań holowniczych faktycznie wykonanych w danym roku przez holownik stanowi »transport morski«. Czas oczekiwania można proporcjonalnie włączyć do tej części działań wykonanych przez holownik, która stanowi »transport morski«.

⁽²³⁾ Zob. rozdział 3.1, akapit 4 i 5 wytycznych: »Tego rodzaju ulgi podatkowe, stosowane szczególnie do żeglugi morskiej, uważa się za pomoc publiczną. Pomocą publiczną jest także zastępowanie tradycyjnego systemu opodatkowania przedsiębiorstw podatkiem tonażowym. (...) Tego rodzaju środki zabezpieczają wysokojakościowe zatrudnienie w sektorze morskim na lądzie, jak np. w sferze zarządzania bezpośrednio związanego z żeglugą morską lub w zakresie działań towarzyszących (ubezpieczenia, maklerstwo, finanse). (...) Tego rodzaju bodźce podatkowe są generalnie akceptowane«.

- (68) W odniesieniu do pogłębiania Wytyczne zawierają podobne przepisy: *»Niemniej rozwiązania fiskalne przewidziane dla przedsiębiorstw (takie jak podatek tonażowy) można także stosować do tych jednostek pogłębiających, których działalność polega na 'transportie morskim' — tj. transporcie dalekomorskim wydobytego materiału — przez ponad 50 % rocznego czasu pracy oraz wyłącznie w odniesieniu do takich właśnie działań transportowych«.*
- (69) Komisja jest zdania, że zarówno w przypadku holowania, jak i pogłębiania, odpowiednim kryterium do zmierzenia czy osiągnięto próg 50 % jest czas pracy danego holownika lub pogłębiarki w roku podatkowym, a nie, jak stanowi Ustawa o podatku tonażowym, wysokość wyprowadzonego dochodu. Mimo tego, że obliczenia oparte na wysokości dochodu mogą w niektórych przypadkach prowadzić do uzyskania takiego samego wyniku, jak obliczenia oparte na czasie pracy, na obecnym etapie Komisja uważa, że Polska musi wprowadzić zmiany lub dodatkowe wyjaśnienia do Ustawy o podatku tonażowym w tej kwestii.
- (70) Komisja pragnie zwrócić uwagę Polski na fakt, że wspomniany próg może jedynie być obliczany w odniesieniu do działalności, która dokładnie odpowiada definicji transportu morskiego w rozumieniu prawa Unii Europejskiej, w świetle rozporządzeń Rady (EWG) nr 4055/86 ⁽²⁴⁾ oraz (EWG) nr 3577/92 ⁽²⁵⁾, do których Wytyczne bezpośrednio się odwołują. Na tej podstawie transport morski może być zdefiniowany jako *»przewóz pasażerów lub towarów na rzecz klienta drogą morską między portami lub portami a urządzeniami oddalonymi od brzegu«.* Dlatego też definicja oparta na zasadzie wyłączenia, jak np. na podstawie listy zawartej w art. 3 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym nie może być sama w sobie wystarczająca. Podobnie sam fakt, że wspomniany artykuł wyklucza holowanie z portu oraz w obrębie portu może być niewystarczający.
- (71) Należy wspomnieć, że Trybunał Sprawiedliwości wyjaśnił pojęcie transportu morskiego w swoim niedawnym wyroku z dnia 11 stycznia 2007 r. w sprawie C-251/04, Komisja przeciwko Grecji, w odniesieniu do kwestii czy działalność holownicza może stanowić transport morski: *»[...] charakter i cechy holowania są inne niż kabotażu, zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3577/92. Choć holowanie jest usługą z reguły świadczoną za wynagrodzeniem, nie polega ono zasadniczo na bezpośrednim przewozie pasażerów lub towarów drogą morską. Polega ono raczej na pomocy w przemieszczeniu statku, wiertnicy, platformy lub boi. Holownik, który wspomaga statek przy manewrowaniu, dostarcza mu dodatkowy napęd, lub zastępuje jego silniki w razie awarii, udziela pomocy temu statkowi przewożącemu pasażerów lub towary, lecz nie jest sam statkiem transportującym«.* Trybunał stwierdził również, że rozporządzenie
- (EWG) nr 3577/92 nie obejmuje *»usług powiązanych, akcesoryjnych lub pomocniczych w stosunku do świadczenia usług transportu morskiego«* ⁽²⁶⁾.
- (72) W świetle cytowanego wyroku, pojęcie transportu morskiego dla celów wytycznych w zakresie pomocy państwa musi być interpretowane wąsko, jako obejmujące jedynie bezpośredni przewóz pasażerów lub towarów drogą morską między dwoma portami lub portem a urządzeniami oddalonymi od brzegu. W tym kontekście Komisja wyraża wątpliwość czy ewentualne objęcie podatkiem tonażowym holowania i/lub pogłębiania, w sposób przedstawiony w zgłoszeniu, pozostaje w zgodzie z tymi zasadami.

Działalność pomocnicza w transporcie morskim

- (73) Nie naruszając treści poprzednich akapitów oraz pozostając w zgodzie z kierunkami wyznaczonymi przez praktykę ⁽²⁷⁾, Komisja nie sprzeciwia się objęciu przez polski system opodatkowania podatkiem tonażowym następujących rodzajów działalności pomocniczej, które pozostają w ścisłym związku ze świadczeniem usług w transporcie morskim:
- dzierżawy i użytkowania kontenerów,
  - prowadzenia działalności załadunkowej, rozładunkowej i naprawczej,
  - prowadzenia terminali pasażerskich,
  - sprzedaży towarów i usług na pokładzie statków pasażerskich i pasażersko-towarowych w celu ich konsumpcji na pokładzie statku,
  - prowadzenia działalności kantorowej na pokładzie statków pasażerskich i pasażersko-towarowych skierowanej jedynie do pasażerów statku, pod warunkiem, że taka działalność pozostaje w związku z działalnością główną,
  - dowozu lądowego i morskiego ładunków i pasażerów,
  - przewozu ładunków i pasażerów w transporcie multimodalnym.
- (74) Komisja jest zdania, że wyżej wymienione rodzaje działalności są integralną częścią transportu morskiego i muszą zostać włączone w zakres podatku tonażowego. Wymienione rodzaje działalności podlegają objęciu podatkiem tonażowym, jeśli wykonywane są bezpośrednio przez armatora opodatkowanego podatkiem tonażowym.
- (75) Komisja uważa, że usługi transportu morskiego w zakresie pozostałych rodzajów działalności spełniających kryteria kwalifikacji, powinny zostać podzielone na trzy główne grupy:

— komercyjne zarządzanie statkami;

⁽²⁴⁾ Artykuł 1 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4055/86 z dnia 22 grudnia 1986 r.; Dz.U. L 378 z 31.12.1986, stanowi:

»4. Do celów niniejszego rozporządzenia przez 'usługi transportu morskiego między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a państwami trzecimi', gdzie są one z reguły świadczone za wynagrodzeniem, rozumie się:

a) wewnątrzspółnotowe usługi żeglugowe: przewóz pasażerów lub towarów drogą morską między każdym portem w państwie członkowskim a każdym portem lub urządzeniem oddalonym od brzegu w innym państwie członkowskim;

b) ruch między państwami członkowskimi a państwami trzecimi: przewóz pasażerów lub towarów drogą morską między portami w państwach członkowskich a portami lub urządzeniami oddalonymi od brzegu w państwie trzecim.«

⁽²⁵⁾ Dz.U. L 364 z 12.12.1992.

⁽²⁶⁾ Zob. pkt 31 i 32 tego wyroku.

⁽²⁷⁾ Zob. np. pomoc państwa N 563/01 — Dania — duński system opodatkowania podatkiem tonażowym zatwierdzony przez Komisję dnia 12 marca 2002 r.

- techniczne zarządzanie statkami (tankowanie paliwa, zaopatrzenie w żywność, ubezpieczenie, wydawanie świadectw zgodności statków, konserwacja, itd.); oraz
- zarządzanie załogą (umowy o pracę, odnowienie załogi, itd.).
- (76) W odniesieniu do zarządzania statkami Wytyczne stanowią, że »przedsiębiorstwa armatorskie mogą się ubiegać o pomoc wyłącznie dla tych statków, w przypadku których powierzono im pełne zarządzanie techniczne i zarządzanie załogą«.
- (77) Sytuację, w której statek czarterowany jest bez załogi (czarter samej łodzi) ⁽²⁸⁾, zazwyczaj traktuje się jako przybliżoną do sytuacji korzystania z własnego statku. Mimo, że osoba czarterująca statek nie posiada prawnego tytułu do statku, ponosi większą część, jeśli nie całość odpowiedzialności za zarządzanie statkiem i/lub załogą. Statek może również być czarterowany wraz z załogą (czarter na czas) ⁽²⁹⁾. W takiej sytuacji osoba czarterująca nie jest zazwyczaj odpowiedzialna za wszystkie aspekty związane z zarządzaniem. Tego rodzaju statki mogą zostać opodatkowane podatkiem tonażowym, ale z pewnymi ograniczeniami. Kwestia zarządzania staje się ważna w celu określenia czy statki spełniają warunki konieczne do objęcia podatkiem tonażowym. Komisja jest zdania, że w takich przypadkach do zachowania prawa do korzystania z podatku tonażowego nie wystarczy, aby armatorzy objęci podatkiem tonażowym prowadzili działalność jedynie w zakresie części z trzech wymienionych grup — konieczne jest łączne wypełnianie trzech wymienionych funkcji.
- (78) Można dodatkowo zacytować Wytyczne, które stanowią, że »przedsiębiorstwa armatorskie mogą się ubiegać o pomoc wyłącznie dla tych statków, w przypadku których powierzono im pełne zarządzanie techniczne i zarządzanie załogą. Aby stać się uprawnionymi, armatorzy muszą w szczególności przyjąć od właściciela pełną odpowiedzialność za eksploatację statków, jak również przejąć od właściciela wszelkie prawa i obowiązki, które nakłada Kodeks ISM«. W praktyce oznacza to, że jeśli armator zarządzający statkiem nie zapewnia zarządzania komercyjnego, musi wypełniać jednocześnie przynajmniej dwie pozostałe funkcje.
- (79) Inaczej mówiąc, armatorzy mogą osiągać dochody poprzez wypełnianie jednej lub dwóch z wyżej wymienionych funkcji w odniesieniu do cudzych statków. Dzieje się tak na przykład, gdy przedsiębiorstwo armatorskie zapewnia odpłatnie zarządzanie komercyjne konsorcjum przewoźników.
- (80) Pod tym względem władze polskie zmieniły treść zgłoszenia pismem z dnia 6 czerwca 2007 r. stwierdzając, że zarządzający statkiem mogą zostać objęci podatkiem tonażowym jedynie pod warunkiem, że jednocześnie będą zapewniać zarówno zarządzanie załogą, jak i techniczne zarządzanie statkami. Warunek ten odnosi się
- zarówno do przedsiębiorstw jedynie zarządzających statkami, jak i do armatorów, który świadczą na rzecz stron trzecich usługi w zakresie technicznego zarządzania statkami i/lub ich załogą w odniesieniu do floty objętej umową dotyczącą zarządzania. Przedsiębiorstwa te, jeśli spełnią powyższy warunek, zostaną opodatkowane podatkiem tonażowym obliczanym na podstawie pojemności zarządzanej przez nie floty, tak jakby były przedsiębiorstwami świadczącymi usługi w transporcie morskim.
- (81) W szczególności w odniesieniu do zarządzania statkami władze polskie przypomniały, że na podstawie art. 2 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym armator, który zarządza cudzym statkiem, w cudzym imieniu i na cudzą rzecz może zostać opodatkowany podatkiem tonażowym pod warunkiem, że posiada ważny Dokument Zgodności, stwierdzający, że zarządzający statkiem przejmuje od armatora wszystkie prawa i obowiązki nałożone przez Międzynarodowy Kodeks Zarządzania Bezpieczeństwem.
- (82) W odróżnieniu od zarządzania statkiem, zarządzanie komercyjne polega na wypełnianiu wszystkich obowiązków handlowych oraz wzięciu odpowiedzialności za stosunki z klientami w imieniu armatora lub osoby czarterującej statek. Dzieje się tak np. w sytuacji, kiedy przedsiębiorstwu armatorskiemu powierza się sprawowanie zarządzania konsorcjum przewoźników, do którego samo należy. Komisja rozumie, że opłaty pochodzące z takiego zarządzania komercyjnego objęte są opodatkowaniem jako »opłaty brokerskie«, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 9 Ustawy o podatku tonażowym z dnia 24 sierpnia 2006 r.
- (83) W każdym z tych przypadków Komisja jest zdania, że można zaakceptować opodatkowanie tego typu dochodów podatkiem tonażowym z powodu konieczności zachowania pewnej elastyczności, jednakże możliwość objęcia tym podatkiem musi być ograniczona w sposób, który sprawi, że przedsiębiorstwa opodatkowane podatkiem tonażowym nie stracą cech przedsiębiorstw świadczących usługi w transporcie morskim.
- (84) W związku z tym Komisja uważa, że dochody płynące z zarządzania statkami we własnym lub w cudzym imieniu mogą zostać objęte podatkiem tonażowym, jeśli armator opodatkowany podatkiem tonażowym zapewnia:
- albo jednoczesne zarządzanie załogą i techniczne zarządzanie danymi statkami,
  - albo ich zarządzanie komercyjne,
- pod warunkiem, że tonaż tych statków nie przekracza czterokrotności tonażu statków, w odniesieniu do których armator opodatkowany podatkiem tonażowym zapewnia jednocześnie zarządzanie załogą, zarządzanie techniczne i komercyjne ⁽³⁰⁾.
- (85) Komisja przypomina, że tonaż statków, w odniesieniu do których armator spełnia niektóre funkcje w cudzym imieniu musi również być brany pod uwagę przy obliczaniu podstawy opodatkowania.

⁽²⁸⁾ Umowy o czarter samej łodzi są zazwyczaj długoterminowe i obejmują czasem nawet całą długość życia statku.

⁽²⁹⁾ Kontrakty czarterowe na czas często obejmują krótszy okres i są zazwyczaj zawierane w przypadku, kiedy armator w danym momencie nie posiada wystarczającej pojemności, a inne przedsiębiorstwo armatorskie dysponuje pojemnością przekraczającą własną potrzebę.

⁽³⁰⁾ Niniejsza zasada została wypracowana w praktyce przez Komisję w odniesieniu do czarterowanych statków w decyzji N 563/01 — Dania — Podatek tonażowy, zatwierdzonej dnia 12 marca 2002 r.

- (86) Kończąc należy powiedzieć, że Komisja nie jest przeciwna włączeniu do podatku tonażowego dochodów pochodzących z następującej działalności (art. 3 ust. 2 pkt 8, 9 i 10 Ustawy o podatku tonażowym): »zarząd statkami; »świadczenie usług agentów i maklerów morskich, usług brokerskich i usług agencji zatrudniania, związanych z załogą statku«; »działalności polegającej na wynajmie, dzierżawie lub wycarterowaniu statku« pod warunkiem, że całkowity tonaż statków, w odniesieniu do których armator opodatkowany podatkiem tonażowym nie wykonuje samodzielnie jednoczesnego zarządzania technicznego, komercyjnego i zarządzania załogą, nie przekracza czterokrotności tonażu statków, w odniesieniu do których wykonuje takie zarządzanie. Zasada ta ma służyć zapewnieniu, aby program pozostawał w zgodzie z praktyką Komisji, z której wynika, że system opodatkowania podatkiem tonażowym dotyczy właścicieli statków.
- (87) Na obecnym etapie oceny zgłoszenia Komisja ma wątpliwości czy powyższy warunek został w nim spełniony. W ocenie Komisji władze polskie nie dostarczyły jak dotąd wystarczających wyjaśnień w tej kwestii. W związku z tym Komisja wyraża wątpliwości w odniesieniu do zgodności zgłoszonego środka pod wspomnianym względem.
- #### 3.4.1.2. Kwalifikujące się statki
- (88) Ustawa o podatku tonażowym zawiera warunek powiązania z banderą. Pozostaje to w zgodności z założeniami polityki Komisji, przyczyniając się do dążenia do powrotu pod bandery europejskie statków kontrolowanych przez interesy Wspólnoty. W związku z tym warunek powiązania z banderą ustanowiony w rozdziale 3.1 akapit 8 Wytycznych automatycznie uważa się za spełniony.
- (89) W odniesieniu do charakteru powiązania między armatorem opodatkowanym podatkiem tonażowym a statkami wykorzystywanymi przez niego do prowadzenia działalności, Komisja nie widzi przeszkód w objęciu podatkiem tonażowym zysków pochodzących z działalności wykonywanej na pokładzie kwalifikujących się statków posiadanych przez armatora lub czarterowanych przez niego na zasadzie czarteru samej łodzi.
- (90) Niemniej jednak włączenie do podatku tonażowego statków, w odniesieniu do których armator opodatkowany podatkiem tonażowym nie wykonuje zarządzania załogą, ani nie zapewnia obsługi technicznej tych statków, jest (jak wskazano powyżej) zależne od spełnienia pewnych warunków. Statki te są zazwyczaj czarterowane na zasadzie czarteru na czas, czarteru na podróż lub umowy o zafrachtowanie. W odniesieniu do tej kwestii praktyka ustalona przez Komisję wymaga, aby flota objęta podatkiem tonażowym czarterowana na zasadzie czarteru na czas, czarteru na podróż lub umowy o zafrachtowanie nie przekraczała czterokrotności tonażu posiadanej floty lub floty czarterowanej na zasadzie czarteru samej łodzi.⁽³¹⁾ Nałożenie takiego warunku ma na celu uniknięcie przyznawania prawa do korzystania z podatku tonażowego podatnikom niebędącym właścicielami statków.
- (91) Komisja pragnie zauważyć, że Polska nie wprowadziła w zgłoszonym systemie pomocy żadnych zmian w celu włączenia tego typu warunku do systemu opodatkowania podatkiem tonażowym.
- (92) Mimo że głównym celem Wytycznych oraz omawianych w nich środków jest odpowiedź na kwestię konkurencyjności pomiędzy statkami pływającymi pod banderami Wspólnoty a statkami zarejestrowanymi w rejestrach otwartych, Komisja musi być świadoma istnienia ryzyka stworzenia sytuacji nieuczciwej przewagi pomiędzy armatorami wykorzystującymi statki zarejestrowane w różnych państwach członkowskich. Wytyczne bezpośrednio odwołują się do »konkurencji podatkowej między państwami członkowskimi⁽³²⁾« oraz »coraz większej zbieżności w podejściu państw członkowskich do pomocy dla żeglugi morskiej«. W związku z tym Komisja musi »utrzymywać bieżącą, sprawiedliwą równowagę⁽³³⁾« (akapit 18) i pozostawać »świadoma konieczności utrzymania wysokiego podobieństwa i zbieżności pomiędzy systemami opodatkowania podatkiem tonażowym w obrębie Wspólnoty«.
- (93) W związku z faktem, że władze polskie nie odniosły się do kwestii zawężenia możliwości opodatkowania podatkiem tonażowym statków czarterowanych na zasadzie czarteru na czas poprzez wprowadzenie kryterium czterokrotności tonażu statków będących własnością armatora opodatkowanego podatkiem tonażowym lub czarterowanych przez niego na zasadzie czarteru samej łodzi, Komisja musi na tym etapie wyrazić wątpliwość co do zgodności zgłoszonego programu ze wspólnym rynkiem.
- #### 3.4.1.3. Przedsiębiorstwa spełniające kryteria
- (94) Komisja nie widzi przeszkód, aby Ustawa o podatku tonażowym objęła spółki podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych. Taka możliwość jest wyraźnie przewidziana w Wytycznych⁽³⁴⁾.
- (95) Niemniej jednak polski system opodatkowania podatkiem tonażowym jest szczególny, ponieważ w odróżnieniu od systemów opodatkowania podatkiem tonażowym zatwierdzonych do tej pory przez Komisję, objęte mogą nim zostać osoby fizyczne podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Na gruncie posiadanej przez siebie wiedzy Komisja stwierdza, że nie posiada ona jak do tej pory żadnego doświadczenia w odniesieniu do systemów opodatkowania podatkiem tonażowym obejmujących swoim zakresem osoby fizyczne lub osoby prawne podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Należy przypomnieć, że sformułowania użyte w Wytycznych wskazują na bezpośrednią zależność między podatkiem tonażowym a podatkiem dochodowym od osób prawnych⁽³⁵⁾. W związku z tym Komisja zwraca się z prośbą do władz polskich o dostarczenie dodatkowych wyjaśnień w tej kwestii.

⁽³²⁾ Zob. rozdział 3.1 akapit 2 Wytycznych.

⁽³³⁾ Ibidem akapit 18.

⁽³⁴⁾ Zob. na przykład rozdział 3.1 akapit 4 Wytycznych: »system zastępujący zwyczajny podatek dochodowy podatkiem tonażowym jest pomocą państwa« (podkreślenie dodano).

⁽³⁵⁾ Zob. rozdział 3.1 akapit 4 Wytycznych wspomniany w przypisie 28 powyżej.

⁽³¹⁾ Zob. przypis 28 powyżej.

- (96) Jeśli chodzi o zarządzanie strategiczne, armatorzy opodatkowani podatkiem tonażowym są zobowiązani do podejmowania strategicznych decyzji dotyczących wydatków kapitałowych oraz obniżenia kapitału z terytorium Polski. Wydaje się, że w przeprowadzaniu oceny tej kwestii władze polskie będą się kierować kryterium fizycznego ulokowania niektórych pracowników, którzy muszą zostać umiejscowieni w Polsce. Znaczenie mieć będzie umiejscowienie siedziby, miejsce pracy kadry zarządzającej szczebla wyższego oraz usytuowanie ciał zarządzających, jak rada zarządzająca i zarząd, które powinny znajdować się w Polsce. W przypadku zarządzania komercyjnego, organy podatkowe dokonają oceny tego, czy takie działania jak planowanie tras, przyjmowanie rezerwacji dla pasażerów lub załadunku, zaopatrzenie statku, zarządzanie i szkolenie pracowników, techniczne zarządzanie statkami, włącznie z podejmowaniem decyzji w sprawie napraw i przeglądu statków, mają miejsce w Polsce. Inne czynniki, jak zachowanie takich miejsc, jak centra szkoleń, terminale etc. w Polsce, zakres w jakim zagraniczne biura lub oddziały pracują pod kierownictwem pracowników umiejscowionych w Polsce oraz fakt, że statek pływa pod polską banderą, jest zarejestrowany, ubezpieczony lub finansowany w Polsce mogą nadać dodatkowego znaczenia elementom wskazanym powyżej.
- (97) Tak restrykcyjne warunki (określone w pkt 33 i 34 powyżej) wydają się zmniejszać możliwość zakładania drugiej siedziby w Polsce przez przedsiębiorstwa armatorskie z innych państw członkowskich oraz korzystania przez nie z omawianego środka, co w konsekwencji może zniechęcać do zakładania drugiej siedziby. W związku z powyższym wydaje się, że tego rodzaju restrykcyjne warunki mogą doprowadzić do zmniejszenia możliwości zakładania filii oraz — na podstawie oceny *prima facie*, — że mogą przyczynić się do powstania problemów i *de facto* dyskryminacji i wpłynąć na ograniczenie swobody przedsiębiorczości. W związku z tym Komisja musi na obecnym etapie postępowania, wyrazić wątpliwość co do zgodności tych warunków ze wspólnym rynkiem.
- (98) Ponadto, niezależnie od tego czy rozszerzenie podatku tonażowego na przedsiębiorstwa podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych jest zgodne ze wspólnym rynkiem, Komisja ma poważne wątpliwości co do zgodności możliwości odliczeń składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenia zdrowotne odpowiednio od kwoty podatku oraz podstawy opodatkowania.
- (99) Po pierwsze, jako że systemy opodatkowania podatkiem tonażowym oparte są na fikcyjnym przychodzie określonym na podstawie tonażu statków, a nie realnych dochodach, armatorzy objęci podatkiem tonażowym nie mają prawa korzystania z tych odliczeń (odpisów amortyzacyjnych i innych przywilejów podatkowych), które stanowią część ogólnego systemu opodatkowania.
- (100) Władze polskie argumentowały, że ponieważ każda osoba fizyczna lub prawna podlegająca opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych ma w polskim systemie podatku dochodowego prawo do tego typu odliczeń, podatnicy opodatkowani podatkiem tonażowym również powinni mieć do tego prawo. Mimo wszystko Komisja ma wątpliwości dotyczące tej argumentacji. Systemy opodatkowania podatkiem tonażowym tworzone są w celu zastąpienia, a nie w celu dopełnienia zwykłych systemów opodatkowania armatorów, a więc w konsekwencji armatorzy objęci podatkiem tonażowym nie zachowują prawa do dokonywania odliczeń, z których normalnie mogliby korzystać. To rozumowanie powinno mieć zastosowanie również w przypadku, gdy armator jest osobą fizyczną opodatkowaną podatkiem dochodowym od osób fizycznych.
- (101) Reasumując, Komisja ma wątpliwości co do kwestii czy w sytuacji, gdy istnieje możliwość objęcia przez podatek tonażowym także osób podlegających opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, odliczenia składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz na ubezpieczenia społeczne od odpowiednio kwoty podatku i podstawy opodatkowania byłyby zgodne ze wspólnym rynkiem, biorąc pod uwagę ogólną zasadę zabraniającą odliczeń w ramach systemów opodatkowania podatkiem tonażowym.

3.4.2. Ocena środków zabezpieczających

- (102) Aby system opodatkowania podatkiem tonażowym spełniał warunki określone w Wytocznych, muszą mu towarzyszyć odpowiednie środki zabezpieczające uniemożliwiające niekontrolowane przysparzanie korzyści z działań nie związanych z żeglugą morską, a także uniemożliwiający uchylanie się od opodatkowania ⁽³⁶⁾.

3.4.2.1. Weryfikacja transakcji w ramach grupy spółek oparta na zasadzie ceny rynkowej

- (103) Komisja uważa, że państwo członkowskie wprowadzające podatek tonażowy ma obowiązek zapewnienia, aby obowiązujący na jego terenie system podatku tonażowego nie prowadził do sytuacji unikania opodatkowania za pomocą cen transferowych na szkodę innego kraju, w którym spółka stowarzyszona podlega opodatkowaniu. Komisja stwierdza, że powyższy warunek został spełniony.

⁽³⁶⁾ Zob. rozdział 3.1 akapit 19 Wytocznych: »We wszystkich przypadkach korzyści płynące z programów muszą ułatwiać rozwój sektora żeglugi morskiej oraz zatrudnienia w interesie Wspólnoty. W konsekwencji, opisane powyżej korzyści podatkowe muszą się ograniczać do działań związanych z żeglugą morską; skutkiem tego w przypadkach, w których przedsiębiorstwo posiadające statki jest również zaangażowane w inne działania komercyjne, wymagana będzie przejrzysta rachunkowość, zapobiegająca 'wyciekom' do działań niezwiązanych z żeglugą. Takie podejście powinno wspierać konkurencyjność żeglugi morskiej Wspólnoty, przy zobowiązaniach podatkowych zbliżonych poziomem do stawek stosowanych gdzie indziej na świecie, utrzymując zarazem w państwie członkowskim normalną wysokość podatków od innych działań, jak również osobiste wynagrodzenia akcjonariuszy i dyrektorów«.

3.4.2.2. Odrębna księgowość

- (104) Komisja stwierdza, że w związku z faktem, iż Ustawa o podatku tonażowym stawia jasny wymóg prowadzenia przez armatorów opodatkowanych podatkiem tonażowym odrębnej księgowości dla działań objętych i działań nieobjętych tym podatkiem, powyższy wymóg uznaje się za spełniony.

3.4.2.3. Opcja »wszystko albo nic«

- (105) Ustawa o podatku tonażowym stanowi, że dokonując wyboru opodatkowania podatkiem tonażowym, armator zobowiązany jest objąć nim całą swoją działalność kwalifikującą się do objęcia podatkiem tonażowym oraz wszystkie swoje statki spełniające kryteria objęcia tym podatkiem. Co więcej, Komisja przyjmuje do wiadomości, że Polska zobowiązuje się do stosowania tej zasady także w odniesieniu do podlegających opodatkowaniu w Polsce grup spółek.

- (106) Komisja pragnie jednakże zauważyć, że okres opodatkowania podatkiem tonażowym, tj. okres, w którym armatorzy, którzy wybrali opodatkowanie podatkiem tonażowym nie mogą zrezygnować z tej formy opodatkowania, ograniczony jest w Polsce do 5 lat. Komisja pragnie zwrócić uwagę na fakt, że minimalna długość tego okresu w innych dotychczas zatwierdzonych systemach opodatkowania podatkiem tonażowym wynosi 10 lat. Jak wskazano w pkt 92, Komisja dąży do zachowania wysokiego stopnia zbieżności pomiędzy zatwierdzonymi systemami opodatkowania podatkiem tonażowym w celu uniknięcia nierównego traktowania statków i armatorów wykonujących działalność pod banderami różnych państw członkowskich.

- (107) Zgoda Komisji na wprowadzenie krótszego okresu opodatkowania podatkiem tonażowym w jednym szczególnym państwie członkowskim spowodowałaby wystąpienie ryzyka naruszenia zasady równego traktowania armatorów z różnych państw członkowskich i doprowadziłaby do zaistnienia szkodliwych rozbieżności pomiędzy systemami opodatkowania podatkiem tonażowym, co z kolei mogłoby doprowadzić do sytuacji, w której polski system opodatkowania podatkiem tonażowym byłby bardziej (lub mniej) atrakcyjny, powodując chęć przerejestrowywania statków pomiędzy państwami członkowskimi przez armatorów pragnących osiągnąć korzyści dzięki istniejącym różnicom w systemach. Komisja musi niniejszym wyrazić wątpliwość w odniesieniu do tego aspektu zgłoszonego środka i poddać go postępowaniu wyjaśniającemu.

3.4.3. Przestrzeganie pułapu finansowego

- (108) Rozdział 11 Wytycznych stanowi, że »całkowita wielkość pomocy udzielonej w ramach rozdziałów 3 do 6 nie może przekraczać całkowitej sumy podatków i składek socjalnych pobranych z tytułu działalności żeglugaowej i od marynarzy«.

- (109) Zgodnie z wiedzą posiadaną przez Komisję, obecnie nie istnieje w Polsce program pomocy, z którego korzyści mogłyby sumować się z korzyściami płynącymi z niniejszego programu. W związku z tym Komisja stwierdza, że warunek dotyczący pułapu określonego w wytycznych został spełniony.

3.4.4. Sprawozdania

- (110) Komisja stwierdza, że zgodnie z wymogiem ustanowionym w Wytycznych, Polska zobowiązała się do przedkładania Komisji rocznego sprawozdania na temat wprowadzania w życie systemu opodatkowania podatkiem tonażowym oraz jego skutków w odniesieniu do zarejestrowanej we Wspólnocie floty oraz do zatrudnienia wspólnotowych marynarzy.

4. WNIOSKI

- (111) W świetle powyższych rozważań Komisja, świadoma konieczności unikania rozbieżności (patrz pkt 92 powyżej) pomiędzy systemami opodatkowania podatkiem tonażowym we Wspólnocie, podjęła decyzję o wszczęciu postępowania wyjaśniającego zgodnie z art. 4 ust. 4⁽³⁷⁾ rozporządzenia (WE) nr 659/1999, w odniesieniu do następujących kwestii:

- możliwości dokonywania odliczeń składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenia zdrowotne od odpowiednio kwoty podatku i podstawy opodatkowania przez osoby fizyczne lub osoby prawne podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, które wybrały system opodatkowania podatkiem tonażowym;
- możliwości zrezygnowania z opodatkowania podatkiem tonażowym już po upływie 5 lat od momentu wyboru tej formy opodatkowania;
- możliwości objęcia podatkiem tonażowym statków, w odniesieniu do których armator nie wypełnia łącznie, we własnym imieniu lub na cudzą rzecz, trzech następujących funkcji: komercyjnego i technicznego zarządzania statkami oraz zarządzania załogą statków wchodzących w skład tonażu przekraczającego czterokrotność tonażu statków, w odniesieniu do których wypełnia te trzy funkcje;
- objęcia podatkiem tonażowym holowników i pogłębiarek, które świadczą usługi będące transportem morskim przez mniej niż połowę swojego czasu pracy w danym roku podatkowym;
- oceny czy wymóg, aby kluczowe decyzje w zakresie zarządzania strategicznego oraz technicznego były faktycznie podejmowane w Polsce oraz aby kadra zarządzająca szczebla wyższego, główna siedziba, rada nadzorcza i zarząd były umiejscowione w Polsce może prowadzić do dyskryminacji *de facto* i ograniczenia swobody przedsiębiorczości w odniesieniu do armatorów z innych państw członkowskich.

⁽³⁷⁾ Artykuł 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 659/1999:

4. W przypadku gdy po przeprowadzeniu wstępnego badania Komisja stwierdza, że zaistniały wątpliwości co do zgodności środka będącego przedmiotem zgłoszenia ze wspólnym rynkiem, Komisja podejmuje decyzję o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 93 ust. 2 Traktatu (zwaną dalej »decyzją o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia«).

- (112) W związku z powyższym Komisja, zgodnie z art. 6 ust. 1 ⁽³⁸⁾ rozporządzenia (EWG) nr 659/1999, wzywa Rzeczpospolitą Polską do przedstawienia uwag na temat zgodności ze wspólnym rynkiem wyżej wspomnianych aspektów programu pomocy i do dostarczenia informacji, które mogą pomóc w przeprowadzeniu oceny zamierzonych środków, w ciągu jednego miesiąca od dnia otrzymania niniejszego pisma. Komisja zwraca się do władz polskich o bezzwłoczne przekazanie kopii niniejszego pisma wszystkim potencjalnie zainteresowanym odbiorcom.
- (113) Komisja pragnie przypomnieć władzom polskim o skutku zawieszającym art. 88 ust. 3 Traktatu WE. W tym kontekście, pragnie ona również zwrócić uwagę władz

polskich na art. 14 ⁽³⁹⁾ wspomnianego rozporządzenia, który stanowi, że pomoc przyznana bezprawnie podlega windykacji od beneficjentów.

- (114) Komisja informuje Polskę, że udostępni zainteresowanym stronom informacje, publikując niniejsze pismo wraz z jego streszczeniem w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Poinformuje również zainteresowane strony w państwach EFTA będących sygnatariuszami Porozumienia EOG, publikując zawiadomienie w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, oraz poinformuje Urząd Nadzoru EFTA, wysyłając na jego adres kopię niniejszego pisma. Wszystkie zainteresowane strony zostaną wezwane do przedstawienia uwag w ciągu jednego miesiąca od dnia publikacji.«

⁽³⁸⁾ Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999:

1. Decyzja o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia zawiera podsumowanie odpowiednich kwestii faktycznych i prawnych, wstępną ocenę Komisji odnośnie do charakteru pomocowego proponowanego środka i określa wątpliwości co do jego zgodności ze wspólnym rynkiem. Decyzja wzywa zainteresowane państwo członkowskie i inne zainteresowane strony do przedstawienia uwag w wyznaczonym terminie, który zwykle nie przekracza jednego miesiąca. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może przedłużyć wyznaczony termin.

⁽³⁹⁾ Artykuł 14 rozporządzenia (WE) nr 659/1999:

Windykacja pomocy

1. W przypadku gdy podjęte zostały decyzje negatywne w sprawach pomocy przyznanej bezprawnie, Komisja podejmuje decyzję, że zainteresowane państwo członkowskie podejmie wszelkie konieczne środki w celu windykacji pomocy od beneficjenta (zwaną dalej »decyzją o windykacji«). Komisja nie wymaga windykacji pomocy, jeżeli byłoby to sprzeczne z ogólną zasadą prawa wspólnotowego.

2. Pomoc podlegająca windykacji na podstawie decyzji o windykacji obejmuje odsetki naliczone według właściwej stopy ustalonej przez Komisję. Odsetki są płatne od dnia, w którym pomoc przyznana bezprawnie została udostępniona beneficjentowi do daty jej windykacji.

3. Bez uszczerbku dla jakiegokolwiek orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wydanego zgodnie z art. 185 Traktatu, windykacja zostaje przeprowadzona bezzwłocznie i zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie krajowym zainteresowanego państwa członkowskiego, pod warunkiem że przewidują one bezzwłoczne i skuteczne wykonanie decyzji Komisji. W tym celu oraz w wypadku postępowania przed sądami krajowymi, zainteresowane państwa członkowskie podejmują wszelkie konieczne kroki, jakie dostępne są w ich odpowiednich systemach prawnych, włącznie ze środkami tymczasowymi, bez uszczerbku dla prawa wspólnotowego.

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag COMP/M.4974 — Gores Group/Sagem Communications)
Behandles eventuelt efter den forenklede procedure

(EØS-relevant tekst)

(2007/C 300/14)

1. Den 30. november 2007 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved Gores Group LLC («Gores Group», USA) gennem opkøb af aktier/tilførsel af aktiver erhverver kontrol over hele Sagem Communications («Sagem», Frankrig), jf. forordningens artikel 3, stk. 1, litra b).
2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:
  - Gores Group: private aktieinvesteringer
  - Sagem: kommunikationshardwarevirksomhed, der fremstiller en bred vifte af udstyr, som slutbrugerne anvender til mobil (herunder bærbar) og bredbåndsbaseret kommunikation.
3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under forordning (EF) nr. 139/2004. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil. Det bemærkes, at denne sag eventuelt vil blive behandlet efter den forenklede procedure i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure til behandling af visse fusioner efter Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse og kan med angivelse af sag COMP/M.4974 — Gores Group/Sagem Communications sendes til Kommissionen pr. fax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller pr. brev til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for Fusioner
J-70
B-1049 Bruxelles

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 56 af 5.3.2005, s. 32.

ØVRIGE RETSAKTER

KOMMISSIONEN

Offentliggørelse af en registreringsansøgning i henhold til artikel 6, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer

(2007/C 300/15)

Denne offentliggørelse giver ret til at gøre indsigelse mod ansøgningen, jf. artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006. Eventuelle indsigelser skal være Kommissionen i hænde senest seks måneder efter datoen for offentliggørelsen.

RESUMÉ

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 510/2006**»PRESUNTO DO ALENTEJO« eller »PALETA DO ALENTEJO«****EF-nr.: PT/PDO/005/0440/24.11.2004****BOB (X) BGB ( )**

Dette resumé indeholder hovedelementerne af varespecifikationen til information.

1. Medlemsstatens ansvarlige myndighed:

Navn: Gabinete de Planeamento e Politicas
Adresse: Rua Padre António Vieira, n.º 1, 8º
P-1099-073 Lisboa
Tlf. (351) 213 81 93 00
Fax (351) 213 87 66 35
E-mail: gppaa@gppaa.min-agricultura.pt

2. Sammenslutning:

Navn: ACPA — Associação de Criadores de Porco Alentejano
Adresse: Rua Armação de Pêra, n.º 7
P-7670-259 Ourique
Tlf. (351) 286 51 80 30
Fax (351) 286 51 80 37
E-mail: acpaourique@mail.telepac.pt
Sammensætning: producent/forarbejdningsvirksomhed (X) andet ( )

3. Produktets art:

Kategori 1.2: Kødprodukter (opvarmet, saltet, røget, m.m.)

4. Varespecifikation:

(sammenfatning af betingelserne i artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 510/2006)

4.1. Navn: »Presunto do Alentejo« eller »Paleta do Alentejo«

- 4.2. *Beskrivelse:* Der er tale om skinke og bov fremstillet af henholdsvis bagben og forben fra svin af *alentejana*-racen (bortset fra avlsdyr) opdrættet efter særlige regler. Svinene, som er registreret i den portugisiske svinestamborg under afsnittet for svin af *alentejana*-racen, slagtes, når de er mellem 12 og 24 måneder gamle. Kødet saltes, eftersaltes, tørres/modnes, lagres, udskæres og pakkes efter særlige, klart definerede fremgangsmåder.

Presunto'en fremstilles af svinets bagben afskåret ved symphysis pubica, og *paleta*'en fremstilles af forben. Både *presunto* og *paleta* er anatomisk og muskulært afgrænsede, eftersom muskelmassen er dækket af et lag fedt. Form og præsentation: formen går fra aflang til afrundet, med svær og altid med fod. *Presunto*'en vejer minimum 5 kg og *paleta*'en minimum 3,5 kg. Skærefladens farve går fra lyserød til mørkerød, den er olieagtig, skinnende, ensartet, med intramuskulær fedtmarmorering. Teksturen er blød og kun lidt fiberholdig, og kødet er meget mørt og saftigt. Fedtet er skinnende med en meget blød konsistens, det er perlemorsfarvet og har en behagelig smag. Smagen er mild, delikat, kun lidt salt, vedvarende, behagelig, af og til med en let pikant smag, og den særlige *montanhaeira*-aroma, som er typisk for opdrætsområdet, er ligeledes behagelig, mild og delikat.

- 4.3. *Geografisk område:* Det geografiske område, hvor dyrene fødes, opdrættes, opfedes, slagtes, udskæres i skinker og bov, skiveskæres og pakkes er naturligt begrænset til særlige højtliggende områder med egetræsvegetation (*montados*). Her finder man bedrifter, der er specialiseret i at drive landbrug i denne type områder, her anvendes særlige regler for slagtning og udskæring af forben og bagben fra *alentejana*-svinene, her har producenterne en særlig knowhow, og her anvendes endelig traditionelle lokale metoder til forarbejdning, udskæring og pakning.

Det geografiske område omfatter følgende kommuner og *freguesias* (sogne): Abrantes, Alandroal, Alcácer do Sal (bortset fra sognet Santa Maria do Castelo), Alcoutim, Aljezur (sognene Odeceixe, Bordeira, Rogil og Aljezur), Aljustrel, Almodôvar, Alter do Chão, Alvito, Arraiolos, Arronches, Avis, Barrancos, Beja, Borba, Campo Maior, Castelo Branco, Castelo de Vide, Castro Marim (sognene Odeleite og Azinhal), Castro Verde, Chamusca, Coruche, Crato, Cuba, Elvas (bortset fra sognet Caia e S. Pedro), Estremoz, Évora, Ferreira do Alentejo, Fronteira, Gavião, Grândola (bortset fra sognet Melides), Idanha-a-Nova, Lagos (sognet Bensafrim), Loulé (sognene Ameixial, Salir, Alte, Benafim og Querença), Marvão, Mértola, Monchique (sognene Monchique, Marmeleite og Alferce), Monforte, Montemor-o-Novo, Mora, Moura, Mourão, Nisa, Odemira (bortset fra sognene Vila Nova de Mil Fontes og S. Teotónio), Ourique, Penamacor, Ponte de Sôr, Portalegre, Portel, Redondo, Reguengos de Monsaraz, Sabugal, Santiago do Cacém (bortset fra sognet Santo André), Sardoal, São Brás de Alportel, Serpa, Sines, Silves (sognene S. Marcos, S. Bartolomeu de Messines og Silves), Souсел, Tavira, (sognet Cachopo), Vendas Novas, Viana do Alentejo, Vidigueira, Vila Velha de Ródão og Vila Viçosa.

- 4.4. *Bevis for oprindelse:* Svin af *alentejana*-racen skal fødes og opdrættes i registrerede bedrifter, der er underkastet kontrol. Ved fødslen registreres dyrene i stambøger. Slagtning, udskæring, forarbejdning og pakning kan kun finde sted i virksomheder, der er godkendt af forvaltningsorganet og beliggende i de nævnte geografiske områder og underlagt kontrol. Godkendelsen afhænger af en forudgående kontrol af produktionsvilkårene, navnlig med hensyn til råvarenes oprindelse, egenskaber, forarbejdning, udskæring, skiveskæring, pakning og egenskaberne for det færdige produkt. Der findes specifikke kontrolregler i alle led i produktionskæden og for samtlige involverede.

Der findes et fyldestgørende sporingssystem, indført af producenterne selv, som gør det muligt at identificere hele produktionsforløbet, fra råvaren til det færdige produkt (*Sistema da Mesa ao Montado*), og som gør det muligt at sammenholde det faste nummer på certificeringsmærket på de hele stykker eller på udskæringernes emballage med dyrenes øremærke.

Ved afslutningen af forarbejdningsprocessen er det kun produkter, der opfylder samtlige regler i specifikationsbogen og har undergået den dertil knyttede og dokumenterede kontrol, dvs. kontrol, laboratorieprøver og prøvemåling, som kan bære certificeringsmærket, logoet og navnet *Presunto do Alentejo* — DOP eller *Paleta do Alentejo* — DOP.

- 4.5. *Produktionsmetode:* Svin af *alentejana*-racen opdrættes på ekstensive og semi-ekstensive bedrifter, som i de fleste tilfælde anvender opdræt på friland med mindst 40 stenege eller korkege pr. hektar og en maksimal dyretæthed på 1 svin pr. græsningshektar. Der er tale om frilandsopdræt, og foderet består af kornstubbe, kornrester, græs, bælgeplanter og sågar af små pattedyr og fugle, æg, krybdyr, bløddyr, orme m.m., hvilket er typisk for sådanne altædende dyr. Kun ved mangel på føde på friland får dyrene et fodertilskud, der ikke hidrører fra egnen, med egnede bestanddele og i en mængde, som ikke overstiger 30 % af dyrenes samlede foderindtag. Dyrenes afsluttende opfødning omfatter altid 60-90 dage med *montanheira*-foder (agern og andre bestanddele, der findes i *montado*-områderne), og den samlede vækstforøgelse, der obligatorisk skal tilstræbes i denne periode, er på 45 kg. Svinene slagtes, når de er mellem 12 og 24 måneder, og slagtekroppene skal mindst veje 90 kg. De friske forben og bagben mærkes individuelt med et nummer. Disse stykker skal veje henholdsvis mindst 7,5 kg og 5 kg med fod for henholdsvis *presunto* og *paleta*. Afhængigt af benenes vægt kan det tillades, at der fjernes overflødig fedtvæv. Forarbejdningen af bagben og forben, som sker under anvendelse af lokal knowhow og uændrede lokale metoder, omfatter flere etaper: Udskæring, saltning, vaskning, eftersaltning (*enxugo*), tørring, modning og lagring. Det er under denne proces, at *presunto*-erne og *paleta*-erne langsomt og gradvist får det udseende, den farve, den aroma og tekstur, der gør dem så specielle og enestående.

Teknologiske fremstillingsparametre		
	Presunto do Alentejo	Paleta do Alentejo
Saltning		
Varighed	> 8 dage	Min. 4 dage til 12 dage
Temperatur	< 5 °C	< 5 °C
Fugtighed	80-90 %	80-90 %
Vask og rensning		
Varighed	1-5 dage	1-5 dage
Temperatur	3-5 °C	3-5 °C
Eftersaltning		
Varighed	Indtil 60 dage	30-80 dage
Temperatur	3-6 °C	3-6 °C
Fugtighed	> 80 %	80-90 %
Tørring/modning		
Varighed	>2 måneder	Mindst 2 måneder
Temperatur	8-35 °C	8-35 °C
Fugtighed	Omk. 70 %	70-85 %
Lagring		
Varighed	Mindst 5 måneder	Fra 3 til 18 måneder
Temperatur	Naturlig temperatur og fugtighed	Naturlig temperatur og fugtighed
Fugtighed		

Presunto og *Paleta de Alentejo* kan sælges hele, i stykker eller skåret i skiver — med og uden ben. Stykkernes udskæring eller skiveskæringen kan kun finde sted i virksomheder, der er beliggende inden for det afgrænsede geografiske produktionsområde, da man her finder en særlig knowhow, hvad angår stykkernes særlige præsentation, de fine aromaer og den sammensatte smag. Udvælgelsen af stykkerne til udskæring og skiveskæring sker efter vurdering af optimal modning, som foretages af lokale specialister på grundlag af en organoleptisk prøve, der udtages af en trænet ekspert, som med de dertil egnede instrumenter undersøger produktet grundigt og vurderer, om det er egnet til udskæring. For at opnå den bedst mulige udnyttelse af hvert stykke kan udskæringen kun foretages af træned specialister, der er i stand til at lægge præcise snit, så hele muskelvævet udnyttes, og i meget tynde skiver, så hele det organoleptiske potentiale udnyttes. Kvaliteten af stykkernes fedt — som har sin egen særlige smag, aroma, farve og glans — forringes let, når det udsættes for luft eller høje temperaturer. Alle disse faktorer gør, at forarbejdningen skal foregå i egnede virksomheder — både hvad angår mikrobiologiske faktorer og temperaturer og fugtighed — for ikke at forringe produktets fine smag og for at muliggøre hurtigt pakning og herved minimere luftpåvirkningen. Disse arbejds gange ledsages også af organoleptiske prøver, der gennemføres på ny af særligt kvalificeret personale.

Disse foranstaltninger har til formål at sikre fuld produktsporbarhed, at hindre forringelse af produktet, navnlig i sensorisk henseende, og at kunne give forbrugeren et produkt, han kan have tillid til, og som han har sikkerhed for er fremstillet og forarbejdet i det pågældende oprindelsesområde, og det er endelig formålet af muliggøre kontrol i alle fremstillingsled.

- 4.6. *Tilknytning: Presunto og paleta do Alentejo* fremstilles i en region, hvor jorderne ikke er synderligt frugtbare, hvor klimaet er meget varmt og tørt om sommeren og koldt og tørt om vinteren, og det er her man finder den særlige *Montado*-vegetation præget af steneg og korkeg og anden, lavere vegetation. Disse naturlige forhold, som svinene af *alentejana*-racen er vældigt gode til at udnytte, giver mulighed for at frilandsopdrætte disse svin, som hovedsagelig æder den føde (græsser, agern, korn, bælgfrugter og små dyr), de selv kan finde her.

Denne form for opdræt og foder giver disse svin en særlig kødkvalitet, både med hensyn til muskler og fedt.

De beskrevne klimatiske forhold ligger også til grund for udviklingen af en særlig knowhow vedrørende tørring af kødstykkerne, som ikke foretages ved røgning eller andre metoder, men blot ved anvendelse af salt.

Skinkerne og bovenerne har deres særegne form og den sorte fod, som kendetegner *alentejana*-racen. De har desuden de særlige organoleptiske egenskaber, herunder kødet med fedtmarmoreringer, fedtets farve og bløde konsistens, tekturen, aromaen og smagen, som er typiske for produkter, der er fremstillet af kødet fra *alentejana*-svinene og tørret under de naturlige omstændigheder, man finder i den pågældende region.

Forholdet mellem produktet og regionen bygger også på følgende forhold:

Historisk: Der foreligger vidnesbyrd om, at der flere århundreder f.Kr. var svin i Alentejo, og der er også vidnesbyrd om forekomst af svin og svineprodukter under de romerske og arabiske besættelser. Cato priste skinken fra Alentejo, som blev fremstillet i kystområderne vestpå. Der berettes i forbindelse med de kristnes generobring af Den Iberiske Halvø om kampe mellem bønder, hvor den ene part beklager sig over svinenes ødelæggelser af markerne, mens den anden fremhæver svineprodukternes positive betydning for ernæringen. I slutningen af det 19. århundrede og begyndelsen af det 20. århundrede var svineproduktionen en af de vigtigste indtægtskilder for både regionen og den lokale befolkning.

Menneskelige forbindelser: Der er en række traditioner forbundet med disse produkter, som aldrig serveres i tilberedt tilstand. Tidligere spiste man kun *presunto* og *paleta do Alentejo* ved festlige og særlige lejligheder.

4.7. Kontrolorgan:

Navn: Agricert — Certificação de Produtos Alimentares, Lda

Adresse: Av. de Badajoz, n.º 3
P-7350-903 Elvas

Tlf. (351) 268 62 50 26

Fax (351) 268 62 65 46

E-mail: agricert@agricert.pt

AGRICERT opfylder norm 45011:2001.

- 4.8. Mærkning: Mærkningen skal omfatte følgende obligatoriske angivelse: *Presunto do Alentejo* eller *Paleta do Alentejo* — DOP og det tilsvarende fællesskabslogo. Desuden skal produkterne mærkes med certificeringsmærket, der skal omfatte produktets navn og betegnelse, navnet på kontrolorganet og løbenummeret (numerisk eller alfanumerisk kode, der gør det muligt at spore produktet). Sværen på *Presunto do Alentejo* og *Paleta do Alentejo* er brændemærket med nedenstående mærke:

